

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2012. december

Adventszemle

AZ EGYHÁZ ÁLLAPOTA

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

3 Vezércikk

Iosif Diaconu

Az Úr Jézus Krisztus
a mi Megváltónk

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Eseménynaptár
2013-ra

8 Alapcikk

Az Adventszemle
szerkesztősége

Az egyház állapota

11 Ismerjük meg adventista családunkat

- A dévai gyülekezet
- Tonga

12 Elnöki beszámoló

Teodor Huțanu

A megújulás küszöbén

14 Riport

Az Adventszemle
szerkesztősége

Megújulás és
keresztényi élet

17 Keresztény életvezetés

A Hetednap Adventista
Egyház szerencse-
játékokra vonatkozó
nyilatkozata

18 Esemény

Az Adventszemle
szerkesztősége

A könyv – szegletkő

21 Esemény

Gabriel Vasilescu

Méhkerten
a „tartalékosok”

22 Társadalmi nevelés

Mihail Baciu

Védett a gyermeked?

25 Kérdések és válaszok

Ángel Manuel Rodríguez

Házasság a mennyben

26 Bibliai dosszié

Florin Lăiu

Ezékiás rehabilitációja (III)

28 Különleges

Cristina Ișvan

Újabb díjat kapott
a Speranța TV

29 Vers

Bartha Sándor

Élni kellene

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Tárzusi Saul

31 Szívtől szívnek

Dumitru Popa

Naponta Urammal

2012. december. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Bartha Sándor Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Fast Print Nyomda, str. Țepeș Vodă, nr. 111, sect. 2, București, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Az Úr Jézus Krisztus a mi Megváltónk

Kicsit nyugtalan voltam e cikk megírásával kapcsolatban. Nem tudtam eldönteni, hogy milyen témát válasszak. Év vége van, tehát jókívánásokat írhatnék. Vagy taglalhatnám az egyház mai állapotát, mint ahogyan e szám főcíme is jelzi. Ám rájöttem, hogy az év folyamán az *Adventszemle* számos témát vetett fel, több eseményről tudósított: beszélünk Istenről és az egyházzal; vázoltuk mindazt, ami megvalósult, de azt is, amit helyre kellene igazítani. De az az érzésem, hogy túl keveset írtunk hitünk és keresztyéni létünk központi gondolatáról, az Úr Jézusról, a mi Megváltónkról.

Kedves olvasó! Ebben a cikkben meghívlak, hogy üljünk le az Úr Jézus mellé. Ha elfáradtunk a kudarcok miatt, ha egyre nagyobb felelősség hárul ránk, ha szívünk remeg a betegség és a halál előtt, ha beteljesületlen vágyaink, sikertelenségeink és elhibázott tetteink nyomasztóan hatnak ránk, ha nem látjuk értelmét a munkánknak, ha a család úgy bánik velünk, mint egy idegennel, ha túl későn érkezik a megbánás, akkor meghívlak, hogy Jánoshoz hasonlóan hajtsuk fejünket az Úr keblére és mondjuk el Neki: „Drága Jézusunk, Te olyan jó és szelíd vagy hozzánk! Csak Te bocsáthatod meg azt, amit az emberek nem érthetnek, és nem bocsáthatnak meg.”

Engem két személy tanított meg Jézusra tekinteni. Az egyik Mária Magdaléna. Hogy sok bűne volt? Na és? Mit számít, hogy embertársai az emberiség szemétdombjára vetették? Ő nem nézett vissza, nem nézett körül, hanem egyedül Jézusra tekintett. Számára csak két személy létezett: ő és Ura. Így minden egészen más jelentőséget kapott és ő is megtalálta élete új irányát.

A másik személy, akitől bátorságot tanultam, és azt, hogy bármikor Jézushoz forduljak segítségért, Ellen White. Mint minden prófétát, Ellen White személyét is sokan vitatják. De van valami, amit még legelszántabb ellenségei sem tagadhatnak, és ez az, hogy teljes lényével szerette az Úr Jézus Krisztust. Nézzük csak, mit nyilatkozott Jézusról: „Én szeretem Őt, szeretem Őt. Semmi-

hez sem fogható bájít látok Benne és szeretném dicsőíteni Őt Isten országában is.”¹ Életének utolsó éveiben ezt írta: „Jézus az én áldott Megváltóm, és én Őt teljes lényemmel szeretem... Az Ő világosságából nyerek világosságot. Örülök örömeinek, és békéjével rendelkezem. Irgalmat látok irgalmában és szeretetet az Ő szeretetében.”²

Ezekben az időkben közeledjünk Üdvözítőnkhez! Személy szerint különleges helyünk van az Ő szívében és átszegett tenyerében; maradék egyházaként pedig az Ő szeme fénye vagyunk. Ne hozzunk fel olyan kifogásokat, amelyek eltávolítanának Tőle. Jézus gyöngéden átölel bennünket. Abban az előjogban van részünk, hogy örülhetünk a lényéből áradó melegségnek, valamint annak a békének és nyugalomnak, amit Ő küld felénk.

De nem csak a jelenben és a mindennapi életben örülhetünk Üdvözítőnk jelenlétének. Jézus jön! Jön, hogy hazavigyen, igazi otthonunkba. Ez az a magasztos jövő, amit várunk. Ez legyen imánk és ez, a lényünket átjáró mélységes érzés kerítsen hatalmába. Mondjuk Jánossal együtt: „Ámen. Bizony jövel Uram Jézus!” Várunk és szeretünk! ■

Iosif Diaconu a
CURIERUL ADVENTIST
szerkesztője

1. Ellen G. White, *Életünk és munkánk*, 292. old.
2. *Ugyanott*, 443. old.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Családi szemináriumok hétvégéje

November 16-án, pénteken, sűrű köd borult Kolozsvárra és környékére. De ez nem akadályozott meg húsz lelkes házaspárt abban, hogy elinduljon a hegyek felé, ahol közösen kívántak eltölteni egy különleges hétvégét. Kellemes meglepetésként, a hegyekben gyönyörű, tiszta kék ég és ragyogó nap sugar fogadta őket. A „REHOBOTH” nevű panzióban pedig Magó Zolt kolozsvári lelkész és családja üdvözölte az érkezőket.

A szombat kezdetét már közösen ünnepték a családok. Jelen volt körükben egy kedves vendég házaspár, Mihalec Gábor és felesége, Dóra, akik Magyarországról érkeztek egy különleges céllal. Mihalec testvér ugyanis a párok kapcsolatok szakértője, családterapeuta, aki szívügyének tekinti a házasságra való felkészítést, valamint a házasságok megerősítését, boldogabbá tételét.

Ilyen értelemben és szellemben kezdődtek meg az érdekesítő foglalkozások már péntek este, amelyek egész szombaton folytatódtak.

„A jó házasság két ember közös munkájának együttes eredménye” – ez a tapasztalati tudás és kutatásokkal is megerősített bizonyosság jellemezte Mihalec Gábornak a léleknevelő és kapcsolatépítést segítő szemináriumait, interaktív előadásait. Szeretet és tisztelet hatotta át az üzeneteket, a javas-

latokat és alapvető fontosságú ismereteket. A résztvevőknek alkalmuk nyílt behatóan elemezni házasságukat, őszintén feltárni egymás előtt érzéseiket és vágyaikat, valamint új célokat és elhatározásokat fogalmazni meg házasságukra vonatkozóan. A foglalkozások alatt volt vidám, felszabadult nevetés, alapos önvizsgálat, komoly elmélyülés, és néha a meghatottság könnycseppjei is megcsillantak a jelenlevők szemében. Forró imák hangzottak el, amelyek so-

rán a résztvevők hálájukat és köszönetüket fejezték ki Istennek és feltárták Előtte kívánságaikat.

A közösségápolás e két napja alatt a házaspárok közelebb kerültek Istenhez és egymáshoz. A végén mindenki új elhatározásokkal indult haza, és kifejezte óhaját, hogy rendszeressé kell tenni ezeket az alkalmakat.

Hálával tartozunk Istennek ezért a csodálatos hétvégéért.

Halmi Gyöngyi

Szakosítások Olimpia – tervezet

Az „Ösvénykeresők a jövőért” Egyesület 2013-ra új tervet szeretne megvalósítani: a szakosítások olimpiáját. Azok az öskerek, akik szeretnék többet megtudni az olimpia első kiadásáról, vegyék fel a kapcsolatot tanítóikkal vagy a területi koordinátorral.

A tervezet célul tűzte ki a szakosítások népszerűsítését a gyerekek között, valamint az öskerek sajátos szakterületein a kiképzést. Továbbá célja a gyerekek támogatása, hogy felfedezzék adottságaikat, sőt azt a szakmát, amit majd felnőtt korban szeretnének végezni.

A szakosító olimpia első kiadása a következő hat területtel foglalkozik: kőzetek és ásványok, tájékozódás, csillagok, csomókötés, fák és kötélművészet. A résztvevőknek alkalmuk adódik leleményes módon lemérni ismereteiket, az alábbi három szakaszban:

- helyi szakasz: 2013. február–március
- egyházterületi szakasz: 2013. április–május
- országos szakasz: 2013. augusztus 14–18., az országos „József” ösker táborban.

Az újabb szakaszba kerülés érdekében a résztvevőknek legkevesebb 85

pontot kell elérniük. Egy személy legfeljebb két szakosításon indulhat.

Az ösker program jelenleg nyolc szakosítást foglal magában: tudomány és egészség, gazdálkodás, kikapcsolódás, természet, művészetek és kézművesség, szakmák, mezőgazdaság, misszió. Mindezek a gyerekek előtt megnyíló ablakok, lehetőségek, amelyek által felfedezik és megtanulják a világban levő új dolgokat, és Istent egy új fényben láthatják meg.

Forrás: Adventista Info, 607. szám / 2012. november 9.

Orgonaavatás Bálványosváraán

2012. november 24-én Bálványosváraán igen ritka eseményre került sor: Isten szolgálatára szentelték a gyülekezet templomi orgonáját. Az orgona a hollandiai westerlee-i református közösségtől került hozzánk. Folyó év tavaszán szállítottuk el, majd több hónapig tartó generáljavítás és felújítás után teljes szépségében és száz százalékgig működőképesen került a helyére.

Az avatóünnepségen jelen voltak: az Unió részéről Eduard Călugăru, kincstárnok, Az Észak-Erdélyi Egyházterület részéről Ștefan Tomoiagă, Ilyés János Béla, valamint Orbán János testvérek. Az ünnepélyt J. Schop, J. S. Bach és Antonin Dvořak kórusművei tették változatossá, valamint egy különleges szülő Timis-Balázsy Sándor előadásában. A kórus- és énekszolgálatokat,

valamint a közös énekeket Felician Roșca temesvári orgonaművész kísérte.

Egy közös ebéd után délután zenesztisztelet következett, amelyen elhangzottak neves zeneszerzők orgonaművei Felician Roșca és Fuchs Ferenc orgonaművészek előadásában, a szombatot és egyben az egész napot kitöltő ünnepélyt Eduard Călugăru testvér elmélkedése zárta.

A bálványosváraai gyülekezet Dés-től 15 km-re található, több mint kétszáz tagja van. Az orgona kilenc regiszterrel és több mint négyszáz fém- és fasípplal gyönyörködteti a szemet és a fület is.

Mindezekért Istené legyen a dicsőség!

*László V. Zoltán, lelkész,
Bálványosváraaija*

Imaházavatás Gyergyótölgyesen

A Hargita megyei Gyergyótölgyesen, 2012. november 10-én különleges szombat volt. A helység első adventista imatermének az avatására került sor. A tölgyesi és a környékbéli adventisták 1987 óta gyülekeznek a helység peremén található kis imateremben.

A nagyobb imaházra mindenképp szükség volt. Ezért döntöttek úgy testvéreink, hogy a község központjában építenek egy új imaházat, amely sokkal jobban látható, és könnyebben is elérhető az érdeklődők számára. Az építkezés 2006-ban kezdődött. Isten és számos támogató segítségével elegendő pénzalap gyűlt össze, hogy idén befejeződjön az építkezés.

Az avatási istentisztelet 2012. november 10-én volt. Több mint 150 személy jött el a környékről, közülük többen olyanok, akik nem az Adventista Egyház tagjai,

de támogatták az építkezést. Őket különösen megérintette az avatási istentisz-

telet programja, és kifejezték óhajukat, hogy a jövőben is részt szeretnének venni az istentiszteleteken.

A helyi polgármesteri hivatal részéről Marcel Văncu polgármester és családja vett részt, valamint Gheorghe Bordea és családja. Az önkormányzat támogatta az imaház építését és a jövőben is nyitott a közösség tervei iránt, amelyek egy óvoda és egy egészségügyi klub megnyitását tűzték ki célul.

A szombat délutáni istentiszteleten a közösségben az elmúlt években szolgált pásztorok osztották meg tapasztalataikat, gondolataikat a jelenlevőkkel és bátorítást nyújtottak a Szentírásból. Ez az alkalom megerősítette a gyülekezet meggyőződését abban, hogy az Úr vezeti népét küldetése végzése közben.

*Forrás: Adventista Info,
608. szám / 2012. november 16.*

■ VILÁGEGYHÁZ

Új elnevezést kapott divízióink: Inter-Európai Divízió (EUD)

Az Adventista Egyházi régióját, amelyhez eddig is tartozott országunk, Euro-Afrikai Divízióként hívták. Ide tartoztak európai és észak-afrikai országok. Ebben az évben a Generál Konferencia döntése alapján megalakult a Közel-Keleti Kibővített Unió, amelyhez csatolták a mi divízióinkba tartozó afrikai országokat is. Így tehát a fekete kontinens országai nélkül már értelmét veszítette az „Euro-Afrikai” elnevezés divízióink számára.

Ezért adott a Generál Konferencia új elnevezést a régióknak, a jelenlegi összetételnek megfelelően.

Ennek értelmében az idei évtől kezdődően az új név: Inter-Európai Diví-

zió, hivatalos rövidítése pedig: EUD. A berni székhelyű Inter-Európai Divízióhoz a következő országok tartoznak: Portugália, Spanyolország, Franciaország, Belgium, Luxemburg, Olaszország, Svájc, Németország, Ausztria, Csehország, Szlovákia, Románia és Bulgária.

A kontinens többi országa a londoni székhellyel rendelkező Transz-Európai Divízióhoz, valamint a moszkvai székhellyel rendelkező Euro-Ázsiai Divízióhoz tartozik. Európa 711 millió lakosából hozzávetőlegesen 380 000 adventista.

Misszió a nagyvárosokban – Genf 2013

Evangelizációs szempontból a 2013-as egy különleges év lesz. A világ különböző pontjain az adventisták kiválasztottak egy nagyvárost, ahol evangelizációs kampányt szerveznek, és kimondottan erre a városra összpontosítanak.

Az észak-amerikai New Yorkban indul útjára ez a kampány, ezért majd az egész világ erre a városra fog figyelni. Az Inter-Európai Divízióban a kampányindító a svájci Genf városában lesz. Már kezdetét vette egy program, amely felkészíti a várost erre az eseményre, és

amelyet időközben még fejleszteni fognak. Ez a program az üdvösség bibliai üzenetére és a gyülekezeti szolgáltatásra összpontosít.

Forrás: Adventista Info, 608. szám / 2012. november 16.

A Hetednap Adventista Egyház 150 éves fennállásának megünneplése

Hivatalosan 1863. május 21-én szervezték meg a Hetednap Adventista Egyházat. Hosszas viták és alapos tanulmányozás után ifjak egy csoportja egy mozgalmat alapított, amely néhány év alatt elterjedt az egész világon. 150 év elteltével az Adventista Egyház több mint 17 millió tagot számlál, és 200

országban van jelen. A Generál Konferencia azt ajánlja az Adventista Egyháznak, hogy mindenütt a világon emlékezzenek meg erről az eseményről különböző programok által.

2013. május 18-án, szombaton, kimondottan erre a történelmi tényre emlékezünk. Az alkalom előkészítése-

ként különböző segédanyagok készülnek, amelyek felhívják figyelmünket Isten népe iránti gondviselésére és az adventista pionírok áldozatkészségére.

Forrás: Adventista Info, 608. szám / 2012. november 16.

2013. március 16. – A szolgálattevő ifjak nemzetközi napja

Minden év márciusában az adventista ifjak elmélkedést és imahetet tartanak, amelynek célja a lelki növekedés és Krisztus közelségének megtapasztalása. A következő évben ifjaink különleges kihívás elé lesznek állítva. A tervet Stephan Sigg, az Inter-Európai Divízió Ifjúsági Osztályának igazgatója jelentette be, és utalt a terv legfontosabb cél-

kitűzésére: meghívjuk az ifjakat, hogy március 16-án, szombaton ne prédikációt hallgassanak meg, hanem „ők maguk legyenek egy-egy prédikáció”.

Az Ifjúsági Osztály vezetői szerint egyházunkban hozzávetőlegesen 8 millió 30 év alatti személy van. A tervezett napon környezetvédelmi és jótékonyági tevékenységeket végezhetnek, vagy

különböző szolgálatokban vehetnek részt. „Terveink szerint az esemény mintegy ugródeszka lesz a későbbi hasonló események számára, és amelyek által kapcsolat alakulhat ki az ifjak és a világszéles egyház között” – jelentették ki az előljárók.

Forrás: Adventista Info, 608. szám / 2012. november 16.

Az első sugárzott adventista rádióadás Indiában

2012. november 12-én sugározták Indiában az első adventista rádióadást. A műsort az Adventista Világrádió készítette telugu nyelven, és Hyderabad városának egyik rádióállomása sugározta. A műsor címe telugu nyelven: *Avennel*, ami azt jelenti, hogy *Napfelkelte*.

Az Adventista Világrádió épp a napokban kötött szerződést 11 adás sugárzására egy műsorszóró céggel. A tervek között szerepel újabb műsorok készítése hindi és angol nyelveken, India nagyobb városaiban: Mumbai, Calcutta, Bangalore, Pune és Delhi. Hyderabad városának 9 millió lakosa van, és az országban itt a legnagyobb a

muzulmán jelenlét. Kína után India a világ legnépesebb országa.

„Fontos lépést tettünk meg az advent üzenet sugárzása felé India nagyvárosaiban. Ez kétévnyi tárgyalások és lázas készülődés eredménye” – nyilatkozta Dowel Chow, az Adventista Világrádió elnöke. „Isten segítségével és támogatóinknak köszönhetően most alkalmunk van bejelenteni, hogy újabb ablakot nyitottunk, amelyen át az evangélium üzenete bejuthat Indiába.”

Az Adventista Világrádió a Hetednapos Adventista Egyház hivatalos rádióállomása.

Küldetése olyan népekhez, embercsoportokhoz eljuttatni az advent üzenetét, amelyekhez még nem jutott el. Az Adventista Világrádió műsorait szerte a nagyvilágon közel 100 nyelven sugározza.

Forrás: www.eud.adventist.org

■ ESEMÉNYNAPTÁR 2013-RA*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
február 20–23.	A Keresztény Sáfárság Osztály Tanácskozása	Bukarest	Erika Puni, igazgató, Generál Konferencia, Keresztény Sáfárság Osztály
március 31 – április 1.	Az Unió Kiértékelő Bizottságának ülése	Bukarest	Unió
április 16–28.	Választási közgyűlések az egyházterületekben	Az egyházterületek székhelyei	Gabriel Maurer, az Inter-Európai Divízió titkára
április 29 – május 4.	Európai egészségügyi konferencia	Prága, Csehország	Inter-Európai Divízió
május 14–19.	Vallásszabadság fesztivál	Bukarest	John Graz, Generál Konferencia, Vallásszabadság Osztály
július 1–14.	Adventista ifjúsági világkongresszus	Pretoria, Dél-Afrika	Gilbert Cangy, Generál Konferencia, Ifjúsági Osztály
július 30 – augusztus 4.	Európai adventista ifjúsági kongresszus	Újvidék, Szerbia	Stephan Sigg, Inter-Európai Divízió, Ifjúsági Osztály
augusztus 14–18.	Országos öskertábor	Olténiai Egyházterület	Ifjúsági Osztály
szeptember 1–6.	Könyvevangélista Konvenció	Méhkert, Brassó megye	Howard Faigao, Generál Konferencia
november 17–18.	Az Unió Költségvetési Bizottságának ülése	Bukarest	Unió

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

Az egyház állapota

Interjú G. T. Ng testvérrel, a Hetednapi Adventista Egyház
Generál Konferenciájának titkárával.

Aszeptemberben Cernicán megtartott misszió- és bibliakonferencián részt vett G. T. Ng testvér is, a Generál Konferencia titkára. Ebből az alkalomból adott interjút folyóiratunknak, amelyben beszélt az egyház jelenlegi állapotáról, valamint azokról a kihívásokról és veszélyekről, amelyekkel az Adventista Egyház világviszonylatban szembesül.

Adventszemle: *Kérem, beszéljen néhány szóban magáról és lelki tapasztalatairól.*

G. T. Ng: Szingapúrban, egy 5 millió lakosú ázsiai országban születtem. Szingapúr csak 1965-ben nyerte el függetlenségét és szakadt el a Brit Királyságtól. Ez a világ egyik leggazdagabb országa, ahol korrupció szinte nem is létezik. Szingapúrban 6 gyülekezet és közel 3000 adventista van.

Mivel adventista iskolába jártam, 17-18 éves koromban adventista lettem. Ezért tartom olyan fontosnak azt, hogy a szülők adventista iskolákba irassák gyerekeiket, ahol nem csak világi tudományokat, hanem örök értékeket is szerezhetnek.

Miután megnősültem, feleségemmel együtt Kambodzsába, első misszióterületünkre költöztünk. Abban az időben Kambodzsában háború dúlt. Mindennaposak voltak a lövöldözések és a bombázások. Háborús területen dolgoztunk, élelmet és ruhát osztottunk a rászorulóknak. Háromszor kiutasítottak az országból, harmadszor aztán véglegesen. Ez volt első missziós tapasztalatom.

Adventszemle: *2010 óta a Generál Konferencia titkáráként dolgozik. Világszinten hány tagja van egyházunknak?*

G. T. Ng: 17 millió megkeresztelt tagunk van szerte a nagyvilágban. Ha ehhez hozzáesszük a gyülekezeteinket rendszeresen látogató személyeket, akik nem tagjai az egyháznak, valamint a gyerekeket, akkor hozzávetőlegesen 25 millió magát adventistának valló személyről beszélhetünk.

De vigyázzunk! Ezek csak számadatok. Számbeli különbség van a jegyzékben szereplők és az

istentiszteletet látogatók között. Az egyház minden szintjén erőfeszítéseket kellene tenni annak érdekében, hogy a számadatok a valóságot tükrözzék. Meg kellene keresni azokat a tagokat, akikről semmit sem tudunk; fel kellene keresni a lankadtakat és vissza kellene hozni őket a gyülekezetbe, ugyanakkor nem kellene nyilvántartásban tartani az elhunyt személyeket.

Adventszemle: *Egységese-e az egyház?*

G. T. Ng: Jelenleg a legnagyobb kihívás az egyház egységének megőrzése. Nagyon sok országban vagyunk szétszóródva, különböző nyelvet beszélünk, más a kultúránk és másak a szokásaink. Az Adventista Egyház nagyon sokszínű, éppen ezért sürgető szükség van az egyház egységére. Ezt csak a Szentlélek munkálhatja közöttünk.

Adventszemle: *Őrzi-e még az Adventista Egyház a prófétikus irányvonalat? Hivatalosan még hisszük-e, hogy Isten maradék népe vagyunk?*

G. T. Ng: Minden bizonnyal! Prófétikus látásmód nélkül nincs is szükség az Adventista Egyházra. Az a küldetésünk, hogy különleges üzenetet közöljünk a világgal – minden emberhez el kell juttatnunk a hármass angalyi üzenetet. E nélkül megszűnünk létezni. Hűségese-nek kell lennünk ehhez a küldetéshez.

Sajnálatos, hogy egyházunk egyes tagjai el-lankadtak és nem veszik ki a részüket a munkából. Ellen White kijelentette, hogy Isten akkor fogja befejezni művét, amikor az egyház minden tagja részt vesz a munkában. Csakhogy tagjaink nagy része megelégszik azzal, hogy hetente egyszer elmegy a gyülekezetbe, tizedet ad és szerinte ezzel eleget tett kötelességének. Ilyen ritmusban azonban sosem fejeződhet be Isten munkája.

Kicsit visszatetsző, hogy naponta emlékeztet-nünk kell tagjainkat kötelességükre. És hasonló a helyzet a munkásokkal és lelkészekkel is. Sajnos vannak lelkészek, akik csak „karbantartó” munkát végeznek: meglátogatnak néhány tagot, néha megtartanak egy prédikációt... El kellene

jutnunk oda, hogy a lelkész feltegye a kérdést: gyülekezetem ma jobb, mint tegnap volt? Mi is az én küldetésem? Hogyan lehetne gyülekezetemben több gyerek és fiatal? Hogyan lehetne több felnőtt? Ellen White szerint az egyház alszik. Éppen ez a baj: a laodiciai hozzáállás, az önelégültség. White testvérnő azt mondja, hogy az egyháznak nagy szüksége van ébredésre és reformra. Olyanok vagyunk, mint Ezékiel látomásában a száraz csontok, a csontok völgye. Ám a Szentlélek életre kelthet bennünket.

Adventszemle: *A Generál Konferencia néhány világszéles programot ültetett életbe. Ezek közül megemlíthetjük az Ébredés és reform, vagy A nagy küzdelem könyv terjesztése programokat. Milyen visszhangja és hatása van ezeknek a világszéles terveknek?*

G. T. Ng: A Generál Konferenciánál nagyon sok időt töltünk imádkozással. Tudjuk, hogy csak Istent keresve nyerhetünk erőt. Ez a legfontosabb teendő az egyház minden találkozásán és programján. És ez kell, hogy képezze a család legfőbb tevékenységét is. Hasonlóképpen az iskoláinkban is. Ezért vannak az oktatási intézményeink. Nem elég csupán a minőségi oktatásra összpontosítanunk. Tulajdonképpen egyházunk minden intézményének folyamatosan fel kell tennie a kérdést: mi is a rendeltetésünk? Intézményeink csak eszközök a cél elérése érdekében. A cél pedig az evangélium hirdetése. Akár gyülekezetről, akár családról, akár iskoláról van szó, nem szabad elfelejtenünk legfőbb célunkat – hirdetni kell Jézus közeli eljövételét!

Visszatérve a világszéles tervekre, megfigyelhető, hogy a kulturális háttér miatt Európa kicsit tétovázik. Úgyszintén Ausztrália és Észak-Amerika is. Az Egyesült Államokban egyes testvéreink azt állítják, hogy ha terjesztjük *A nagy küzdelem* című könyvet, akkor előidézzük az üldözést. Ám Ellen White kijelentette, hogy „szeretném, ha minden könyvemnél szélesebb körben terjesztenék ezt a könyvet”. Legyünk hűségesek és engedelmeskedjünk Isten szavának, akár a Bibliáról, akár a Próféta-ság Lelkéről van szó. Higgyünk Isten szavában. Még a nehézségek ellenére is hittel végezzük a munkát.

Adventszemle: *Missziós szempontból az egyik legérzékenyebb terület a világon a 10/40-es ablak¹. Milyen tervei vannak az egyháznak erre a területre vonatkozóan?*

G. T. Ng: Valóban, egy nagyon nehéz területről van szó. Az ottani országok nagyrészt muzul-

mánok, India pedig hindu vallású. Kína, Japán és még más országok buddhista vallásúak. E nagy kihívás előtt tehetetlennek érezzük magunkat, ezért naponta imádkozunk a Szentlélek vezetéséért.

Nemrégiben alakult meg egy különleges Unió, amely közvetlenül a Generál Konferencia irányítása alatt áll, és ezen országokat foglalja magában. Ezáltal sokkal jobban lehet irányítani majd a missziós törekvéseket a térségben, és szeretnénk nagyon sok tervet végrehajtani. Az egyik ilyen terv célja egyetemisták küldése a líbiai adventista egyetemre, hogy arab nyelvet tanuljanak. A történelemben ez az első alkalom, amikor ilyen tervet fektettünk le. Nem evangelizálhatsz egy nép között, ha nem ismered a nyelvét.

Még számos tervet készítettünk erre a területre vonatkozóan. Ezeket majd megfelelő időben fogjuk ismertetni.

Adventszemle: *Egyházunk számos missziós tervet készített keresztény és nem keresztény emberek elérésére. Mostanra azonban a világ jelentős része elvilágiasodott vagy egyáltalán nem érdekli a vallás. Az ilyen területeken egyházunk is számbseli csökkenést tapasztal. Készül-e terv az ilyen emberek megszólítására?*

G. T. Ng: Európáról beszélve azt hiszem, hogy a földrész három divíziójának számos közös találkoztót kellene szerveznie és fel kellene tennie a kérdést: „Mit tehetünk az elvilágiasodó Európáért?” Közös látásmóddal kellene rendelkezniük a jelenséggel kapcsolatosan, ugyanakkor egységesen és összehangoltan kellene munkálkodniuk. Éppen úgy kellene eljárniuk

1. A „10/40-es ablak” kifejezést először 1990-ben használta Luis Bush misszionárius. Ez a terület Észak-Afrika és Dél-Ázsia nem keresztény országait foglalja magában.

az elvilágiasodó Európa esetében is, mint ahogyan tesszük ezt muzulmán területen. Így sokkal jobban összpontosíthatnánk az erőinket.

Adventszemle: *A közel-múltban három Unió² döntött úgy, hogy lehetőséget nyújt női prédikátorok felszentelésére. Milyen szervezeti és teológiai következményei vannak eme döntésnek?*

G. T. Ng: Súlyos következményei vannak. Nem mai gyerekek, hanem tapasztalt szervezők hozták ezt a döntést. Pál apostol azt tanácsolja, hogy jó renddel és tisztességesen végezzük a munkát. Ehhez azonban szervezeti szabályzatra van szükség. A szervezeti szabályzat áthágása által azt sugallták, hogy bárki bármit megtehet. Azt hiszem, hogy az Úr nagyon csalódott emiatt. Egyházunk történelmében ez az első alkalom, hogy ilyen történik. Ez nem helyes. Hogyan állíthatjuk azt, hogy általánosságban betartjuk a Generál Konferencia szervezeti szabályzatát? Ez olyan, mintha azt mondanám, hogy általánosságban hűséges vagyok a feleségemhez. Mit jelentsen ez? Értelmetlen. Vagy alávetem magam, vagy nem. Nincs megalkuvás.

Am a csalódás ellenére sem csüggedünk, mert ez Isten egyháza. Ez az egyház nem az enyém és nem az önöké. Minden bizonnyal ez egy válsághelyzet, de az Úr meg fogja oldani.

A teológiai következményekre vonatkozóan jelenleg megbeszélés és kutatás folyik. Az említett uniók álláspontja szerint a nők felszentelése nem teológiai, hanem kulturális kérdés. Ennek következtében nem teológusoknak kell dönteniük, hanem adminisztrátoroknak, helyi kultúrához és szokásokhoz igazodva.

Imádkoznunk kell, hogy az Úr vessen véget ennek a válságnak. Ez az Ő egyháza, és Ő fog bölcsességet adni a helyzet kezeléséhez.

Adventszemle: *A világban zajló eseményeket tekintve vannak-e olyan tényezők, amelyek igazolják az Adventista Egyház prófétikus várakozását? A végidőre vonatkozó adventista tanítás megegyezik-e a prófétikus irányvonallal?*

G. T. Ng: Minden bizonnyal! 2008 óta az emberiség válságban van és ezt mai napig sem heverte ki. Lk 21:26 versében azt olvassuk, hogy

a vég idején „az emberek elhalnak a félelem miatt”. És ezt látjuk teljesedni nap mint nap a világban. Az emberek félnek, rettegnek. Európa válságban van. Folyton arról vitáznak, hogyan lehetne megmenteni Görögországot, Spanyolországot vagy Portugáliát. És Amerika is gazdasági nehézségekkel küzd.

Ennek értelmében tehát úgy egyénileg, mint a nemzetek szintjén félelem bénítja meg az embereket. Jézus és a próféták szavai szemünk előtt teljesednek. És a világnak nincs megoldása e nehézségekre.

Jézus elmondta, hogy amikor látjátok ezeket teljesedni, tudnotok kell, hogy elközelgett a ti váltságtok (Lk 21:28). Ellen White már régen előre látta a bankok csődjét. És pontosan ez történt 2009-ben Amerikában.

Ezek kifejezetten drámai események, és mindezekből megérthetjük, hogy mi is történik körülöttünk a próféciák szempontjából. Mindennek határozott üzenete van.

Természetesen fennáll annak a veszélye is, hogy a valóságnál többet olvasunk ki az eseményekből. A riadóztatás szélsőséges magatartás. Jézus azt mondta, hogy nézzünk az égre, de ne azért, hogy lássuk az időjárást, hanem, hogy megláthassuk eljövételének jeleit.

Adventszemle: *Kérem, üzenjen valamit a romániai Adventista Egyház tagjainak.*

G. T. Ng: Üzenetem a következő: ébredjünk fel, fújjuk meg a kürtöt és erőteljesen hirdessük üzenetünket. Mi nem csak egy másféle keresztény felekezet vagyunk, hanem prófétikus mozgalom, ami a világot a föld történelmének lezárulásához vezeti. Jézus eljövételéig ez az egyetlen és utolsó egyház. Nincs más. Ezért kell mindennapjainkat úgy élnünk, hogy felkészülhessünk mi, családjaink és szomszédaink e magasztos eseményre. Ezért létezőnk mint egyház. Nem azért vagyunk adventisták, hogy hetente egyszer gyülekezetbe járjunk. Dolgoznunk kell. Mindenkinek el kell végeznie szomszédaival, rokonaival és barátaival szembeni kötelességét, feladatát. Imádkoznunk kell értük, és keressük az alkalmat, hogy megfelelő időben közöljük velük az igazságot. Minden tagnak részt kell vennie Isten művében. Ismerjük fel kapott lelki ajándékainkat és használjuk fel azokat Isten dicsőségére és a mű előrehaladására.

Adventszemle: *Köszönjük az üzenetet és azt kívánjuk, hogy Isten áldja meg Önt és adjon erőt a munkájához. ■*

2. A három unió a következő: Kolumbiai Unió, az Egyesült Államok Csendes-óceáni Uniója valamint az Észak-Német Unió.

A dévai gyülekezet

Atörténelmileg gazdag és szép tájakkal büszkélkedő Déva városában Isten életre hívta gyülekezetét, hogy a veszendő világnak bizonyosságot tegyen a mennyei szeretetről.

1922-ben keresztelkedtek meg az első adventisták, Ioan Rădulescu lelkész testvér által: Ciocan Petru és felesége, Maria. Következett később Sofica Belea testvérnő keresztsége, aki hűségével bizonyosságot tett embertársainak. Hozzájuk csatlakoztak Forray Lázár testvér és felesége, Ágota, Bertalan József testvér és felesége, Jolán, és még sokan mások.

Az adventista gyülekezet hivatalosan 1928-ban nyitotta meg kapuit 11 taggal, a Ciocan testvér házában. Az évek folyamán a gyülekezet többször is költözött.

A jelenlegi imaterembe 1975-ben került a dévai közösség – a Iosif Vulcan utca 8 szám

alá. Az imaházat Traian Indrei testvér építette a gyülekezeti tagok támogatásával. Az akkori nehéz körülmények ellenére a testvérek nagylelkűen adakoztak, ezért még abban az évben Ioan Tachici lelkész testvér felszentelte a gyülekezetet.

Ma a dévai gyülekezetnek 81 tagja van, és a Szentlélek segítségével számos tervet támogat, amelyek által terjed az evangélium. Ezek közül említünk néhányat: Sola Scriptura Központ, Reménység Hangja Rádió, Az Egészségért, Nevelésért és Családért Egyesület, a Real üzletközpontban keresztény könyvstand, a szükségben levők támogatása, könyvevangelizálás, személyes bizonyágtevés, gyerektevékenységek stb.

Segítsen az Úr, hogy be tudjuk fejezni azt a munkát, amit ránk bízott.

Gabriel Bertalan

Tonga

Tonga, hivatalos nevén Tongai Királyság, független állam. Polinézia nyugati felén, a Csendes-óceánban található. 717 km² területéhez több mint 170 sziget tartozik, amelyből 40 szigeten 100 000 ember él. Évente hozzávetőlegesen ugyanannyi turista látogatja a szigeteket, mint ahány lakosa van az országnak. A dél-csendes-óceáni övezetben ez az utolsó királyság, és az egyetlen állam, amely nem vált gyarmattá. Egy másik jellegzetessége, hogy lakosainak közel 98%-a tongai bennszülött. Többségük keresztény, konzervatív metodista, ám még fellelhetők a csendes-óceáni övezetre jellemző pogány hagyományok is.

Ezt a szigetvilágot az adventisták először 1891-ben keresték fel, amikor a Pitcairn nevű hajó utasai irodalmat osztogattak az angol nyelvet ismerő érdeklődőknek. Az állandó missziós tevékenység azonban néhány évvel később – 1895-ben vette kezdetét. A misszionáriusok még abban az évben megnyitották az első iskolát, majd egy évvel később az első orvosi rende-

lőt. Am az első keresztség csak 1899-ben történt, az első tongai személy pedig 1904-ben keresztelkedett meg. Ella Boyd, egy ausztráliai tanítónő iskolát nyitott 1904-ben Nukulaofában, az ország jelenlegi fővárosában. Az iskola délelőtt az európai, délután pedig az őslakosok gyerekei előtt állt nyitva.

A nemzeti rádióadó 1962-től sugároz adventista adást. Az első műsorokat a Profétaság Hangja rádióadó bocsátotta a helyi rádió rendelkezésére. Annak ellenére, hogy nagy ellenállásba ütközött, az oktatási tevékenység nagyon elterjedt ebben az országban és a legnagyobb számú megtérőt eredményezte.

Ma Tongában 12 gyülekezete, 26 csoportja és közel 2500 tagja van egyházunknak. Adventista iskoláink az igében gyökerező gyakorlati kereszténységről tesznek bizonyosságot. A *Beulah College* több mint 80 éve a legjelentősebb tanintézmény, 200 hallgatójának több mint fele az Adventista Egyház tagja.

Adrian Neagu

A megújulás küszöbén

Hol van a megújulás? E kérdés különböző hangnemekben hangzik el. Néha várakozás, igyekezet és vágy, máskor viszont csatlódás és vádaskodás kíséri. Ám minden esetben hall bennünket a megújulás, mivel nagyon közel van hozzánk. Éppen úgy, mint az, Aki a megújulás szíve, és Aki így válaszol: „Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek. Ha valaki meghallja az én szót és megnyitja az ajtót bemegyek ahhoz...”

Annnyira nyilvánvalóak a megújulás jelei, hogy nem marad más tennivalónk, mint a zsoltárossal együtt imádkozni: „Nyisd meg az én szememet...”

„Csak akik kiélik a kapott világosságot, részülhetnek nagyobb világosságban. Ha nem növekszünk naponta a cselekvő keresztény érényekben, akkor nem ismerjük fel a Szentlélek megnyilatkozásait a késői eső által. Lehetséges, hogy körülöttünk már hull, de nem vesszük észre, s nem részesülünk belőle.” (*Bizonyságtételek a lelkészeknek*, 507. old., az eredetiben).

Örömünkre szolgál egyre gyakrabban hallani a „valdens” szót. „Valdens egyetemista”, „valdens lelkész” – ez misszióelkültre, valdens életmódra utal. Mindennapjaink küldetéséből ez csak egy példa. Stratégiai fontosságú pont-

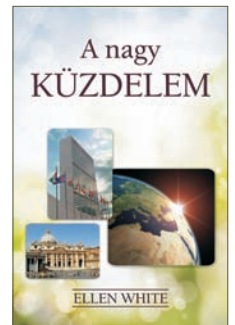
jaink – a Biblia, *A nagy küzdelem*, és evangelizáció a nagyvárosokban – szorosan kapcsolódnak ehhez, a misszió tüzétől égő szóhoz.

Megújulás az Ige által

A hívők, a családok és minden adventista gyülekezet tartalmaz lelki élete Isten Igéjének folyamatos tanulmányozásában gyökerezik. 2012. április 17-től kezdődően a következő jelmondat szólította meg a világszéles adventista családot: „Tanulmányozzunk együtt”. Naponta egy fejezet elolvasva a Bibliából, 1 189 nap alatt eljutunk az utolsó lapjág, a 2015-ben esedékes Generál Konferencia Közgyűlésén. 2013. január 1-jétől mi is részt veszünk ebben a bibliatanulmányozási programban.

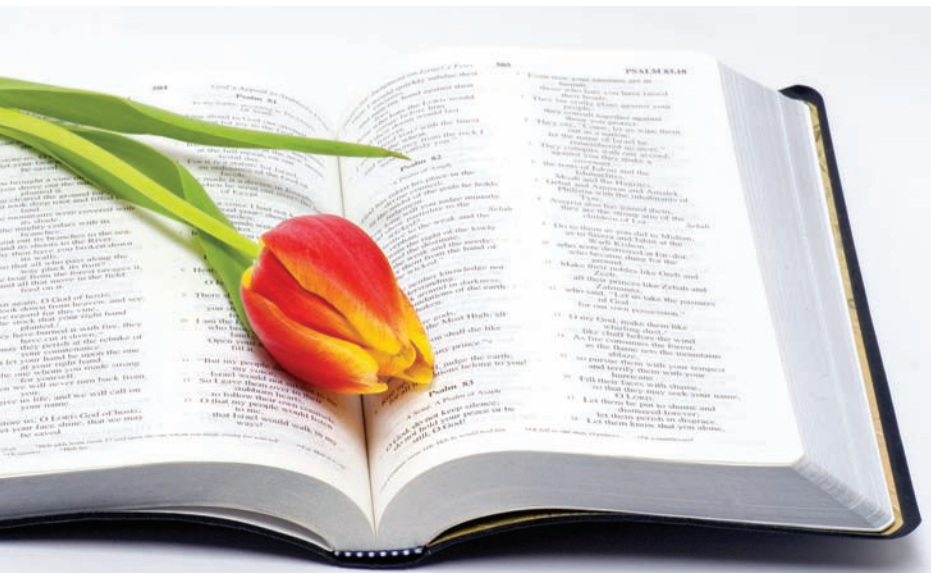
Missziómunka *A nagy küzdelem* által

A 2012-es év tapasztalatait felbátorodva lépünk az újévbe. E könyv terjesztésére vonatkozó ihletett tanács áldott igazolást nyert az olvasók részéről. Egy éves intenzív terjesztés után *A nagy küzdelem* az egyik legkeresettebb könyv. Mind a négy kiadás a továbbiakban is rendelkezésünkre áll, hogy bizonyságot tegyen embertársainknak a menynyei megváltási tervről.

Missziós erőfeszítések a városokban

A nagyvárosi missziómunkára való felhívás a munka mezején talált bennünket. És ez az ösztönzés a városi környezetre alkalmazható tevékenységekben terjed tovább. Ám ez az irányvonal nem azt jelenti, hogy elkerüljük a vidéki lakosságot, hanem azt, hogy felismertük és számolnunk kell a népsűrűséggel is. Román

nyelven már kapható a *Misiunea în marile orașe* (Misszió a nagyvárosokban) című kiadvány, amely Ellen White erre a munkára vonatkozó ihletett tanácsait tartalmazza.

Megújulás és keresztényi élet

A megújulás érdekében az egyház vezetősége hitéletünk minőségére hívta fel a figyelmünket. A szombatnap imádat szorosan kapcsolódik a hét folyamán végzett személyes missziós tevékenységünkhöz. Ha a hét hat napján erőteljesebben fogunk dolgozni a missziómunkában, akkor új lelkülete lesz szombati programjainknak is. Ezért állíthatjuk, hogy mindennapjaink hitélete teremti meg a megújulás feltételeit. Az alábbi idézetek arra készítetnek, hogy fokozott komolysággal és minél előbb vizsgáljuk meg a létfontosságú kapcsolatot a szombat öröme és a hétköznapi missziós lelkesedés között.

„Amikor tagjaink hétközben kiveszik részüket Isten munkájában, akkor kiemelkednek abból a tehetetlenségből, amely sokaknak romba dönti a testét és lelkét. Másokért dolgozva hasznos mondanivalójuk lesz, amikor összegyűlnek az Isten imádatára.

Amikor az Isten népéhez tartozó emberek nagy szükségét érzik annak, hogy a bűnösök megtérése érdekében munkálkodjanak, (...) a szombati istentiszteleten elhangzó bizonyosságtevésük nem lesz borúlátó, homályos, hanem szeretetteljes, bátor, élettel és erővel teljes. A helyett, hogy testvéreik és testvérnőik hibáira, vagy saját nehézségeikre gondolnának, az Úr Jézus Krisztus szeretetére összpontosítanak, és csak arról beszélnek, és égni fognak a vágytól, hogy egyre hatékonyabb munkatársai legyenek Istennek.” (*Manuscript, 127. old., 1903.*)

„A városok számos gyülekezetében a lelkész szombatonként hirdeti az ígét. A gyülekezet tagjai szombatról szombatra eljönnek Isten házába, s egyetlen szavuk sincs az áldások továbbadásából nyert áldásokról. A hét folyamán nem hajtották végre a szombaton kapott utasításokat. Amíg a gyülekezet tagjai nem törekednek továbbadni a nyert segítséget, addig a következmény szükségszerűen nagy lelki gyöngeség lesz.” (*Bizonyágtételek, 7. köt., 18. old., az eredetiben*)

„A gyülekezeti tagok hétköznapiokon végeznek hűségesen kötelességeiket, szombaton pedig mondják el tapasztalataikat. Az összejövetel így olyaná válik, mint az időben felszolgált eledel, mely az összes jelenlevőnek új életet és friss lendületet ad.” (*Bizonyágtételek, 7. köt., 19. old., az eredetiben.*)

A megújulás szelei fújnak. Nem látványos, de létfontosságú a Szentlélek által ajánlott változás. Mi magunk döntjük el most, hogy mit kezdünk a megújulással: az ajtón kívül hagyjuk, vagy befogadjuk azt?

Kiscsoport

A gyülekezetben és a szombatnapon kívüli hitélet legjobb módszere a kiscsoport. „Aki sosem téved, Az hívta fel figyelmemet kiscsoportok létrehozására, mint a keresztény erőfeszítés alapjára. Ha sokan vannak a gyülekezetben, szervezzük őket kis csoportokba, s az egyház tagjain kívül a hitetlenekért is fáradozzanak.” (*Bizonyágtételek, 7. köt., 22. old., az eredetiben*)

„Láttam, hogy a véghez közeledve kevesebb lesz az igehirdetés, és többet tanulmányozzák a Bibliát. Kis csoportok gyűlnek majd össze mindenfelé, Bibliával a kezükben, s más-más munkás vezet majd őket a Szentírás tanulmányozásában.” (*Bizonyágtételek, 6. köt., 87. old., az eredetiben*)

Adjunk hálát Istennek a jól látható világosságért, amelyet adott napjainkra vonatkozóan. Teljes hittel kérjük, hogy adjon készséget mindent úgy végezni, ahogyan megmondotta. A végcél minden erőfeszítést megér:

„Az egyházban újjáéledt a missziós lelkület. Égő vágy mutatkozott Istenért dolgozni. Kis csoportok gyűltek össze imádkozásra és a Biblia tanulmányozására. Mindannyian egyetértésben haladtak előre.” (*The Indiana Reporter, 1903.*) ■

Teodor Huțanu
a Hetednap Adventista Egyház Román Uniójának elnöke.

Megújulás és keresztényi élet

Az Unió Költségvetési Bizottságának ülése

A Hetednapos Adventista Egyház alapszabályzata előírja az időközönkénti kiértékelés és tervezés alkalmainak a megszervezését. Az egyház minden szintjén meg kell szervezni a tevékenységek kiértékelését és a munka megtervezését a jövőre nézve. Az ilyen legfontosabb találkozók a Generál Konferencia, a divíziók és az uniók ötvenként tartott közgyűlése. Az egyházterületeken négyévenként szervezik meg ezt az eseményt. Emellett évente két fontos ülést tartanak a közgyűlés által megbízott szolgálattevők. E két esemény közül az egyik tavasszal történik (kiértékelő bizottsági ülés), a másik pedig ősszel (költségvetési bizottsági ülés).

Az előírásnak megfelelően tehát, november 18-án, Cernicán megtartották az Unió Költségvetési Bizottságának ülést. A találkozón részt vettek: Bruno Vertallier testvér, az Inter-Európai Divízió elnöke, Gabriel Maurer és Norbert Zens testvérek, a divízió titkára, valamint pénztárosa. Továbbá részt vettek az egyházterületek bizottságainak tagjai, a romániai egyházterületek szolgálattevői, az Unió Végrehajtó Bizottságának laikus tagjai és különböző meghívottak.

„Vessétek ki a hálót!”

Bruno Vertallier testvér tartotta a nyitóbeszédet, és Jn 21. fejezetét olvasva osztotta meg az élet kenyerét. Ebben az igében a tanítványok csalódottak és vesztesek voltak. Teljes sikertelen volt a halászatuk. A szomorú valóság partjai felé evezve egy olyan kérdéssel kellett szembesülniük, ami még inkább rávilágított sikertelenségükre: „Van-e valami ennivalótok?” Válaszuk röviden ismertette éjszakai hasztalan fáradozásukat: „Nincs!” Sem ennivalójuk, sem haluk nem volt.

A további események számunkra, modern tanítványok számára tanulságként szolgálnak. Az Üdvözítő felszólítja őket, hogy vessék ki újra hálójukat, és a tanítványok, akik egész éjjel éppen ezt tették mindhiába, szó nélkül engedelmes-

kednek a parton álló Ismeretlennek. Azonnal a tettek mezejére lépnek anélkül, hogy gondolnának éjszakai sikertelenségükre, vagy hogy kérdéseket tennének fel azzal kapcsolatosan, hogy ki az, aki ezt parancsolja. Engedelmességük megáldatik nem csak a nagy halfogás által, hanem azzal a felismeréssel, hogy míg ők a sötétben és sikertelenséggel küzdöttek, a Megváltó a parton örködött. Egy pillanatig sem voltak magukra, és sikertelenségük csak alkalom volt arra, hogy az Úr megáldja őket.

Ma az egyház is hasonló tapasztalatokat él át, mint hajdan a tanítványok. Lehet, hogy elvartuk volna, hogy 2012-ben „több halat fogjunk”, több irodalmat osszunk ki, több tevékenységben vegyünk részt... És lehet, hogy emiatt csüggedten tekintünk az előttünk álló évre, és nem merjük kivetni a hálót. Ám a tanítványokhoz hasonlóan engedelmeskednünk kell. Ne bízzunk saját tapasztalatainkban és ne keseregjünk hiányosságaink miatt. Aki a parton áll, mindvégig örködött felettünk. Láttá tehetetlenségünket, vergődésünket és küzdelmünket. Ő kész megáldani bennünket. Ehhez azonban engedelmeskednünk kell és 2013-ban is vessük ki a hálót.

„Kövess engem!” (Jn 21:19) – szólt a meghívás Péterhez, és szól ma minden tanítványhoz. Lehet, nem tudjuk, hogy hová vezet bennünket, talán váratlan, ismeretlen helyre, ám ez az egyetlen módja annak, hogy eljussunk végcélunkhoz.

Amikor a számok beszélnek

A számokban kifejezett valóság mindig rideg, ám pontos. A titkári beszámolóból megtudtuk, hogy a 2012-es évben csökkent a romániai Hetednapos Adventista Egyház taglétszáma. Az év elejéhez képest, 2012. szeptember 30-án, az Unió 166 taggal kevesebbet jegyzett, habár az idei évben a tagsági levéllel távozottak száma kevesebb volt 30 taggal. A keresztségek (1 289) száma meghaladja a kizárásokét (851) és az

elhunytakét (432). A negatív végeredmény első sorban a folyamatosan csökkenő keresztségek és a hitvallomás alapján történő bejövetelek alacsony számával magyarázható, valamint az állandó kiigazításokkal, amelyek azért szüksége-

sek, hogy a taglétszám megfeleljen a valóságnak. Egy évvel korábban a keresztségek és hitvallomás által bejött személyek száma 24-gyel, 2010-ben pedig 178-cal volt nagyobb. A növekedés ebben az évben -0,25 százalék.

Taglétszám statisztika, 2012. január 1 – szeptember 30.

Egyházterület	Taglétszám 2012. jan. 1.	Bejött		Kiment			Különbség	Taglétszám 2012. szept. 30.	Növekedés százalékban
		Keresztség/ Hitvallás	Ajánló- levél	Ajánló- levél	Elhunyt	Kizárt			
Bánát	6 828	153	53	48	86	39	-14	6 847	+0,28
Moldva	12 733	147	86	105	102	81	-16	12 662	-0,56
Munténia	18 799	455	162	169	232	169		18 846	+0,25
Olténia	11 634	196	69	86	185	46	-22	11 560	-0,63
Észak-Erdély	7 753	128	96	76	121	45		7 735	-0,23
Dél-Erdély	9 286	210	89	101	125	52	-90	9 217	-0,74
Összesen	67 033	1 289	555	585	851	432	-142	66 867	-0,25

A 2012-es évvel kezdődően a Generál Konferencia titkársága két új kimutatást kér: az istentiszteletek résztvevőinek számát, és minden

negyedév 2. és 7. szombatján a szombatiskolán résztvevők számát. A második negyedév végén a következő kimutatás készült:

Az istentiszteleten és a szombatiskolában résztvevők száma, 2012. január 1 – szeptember 30.

Egyházterület	Taglétszám	Istentiszteleten résztvevők	Szombatiskolán résztvevők	Istentiszteleten részt- vevők a taglétszámhoz képest (százalékban)	Szombatiskolán részt- vevők a taglétszámhoz képest (százalékban)
Bánát	6 847	5 097	4 006	74	59
Moldva	12 662	10 261	9 463	81	75
Munténia	18 846	13 433	10 167	71	54
Olténia	11 559	9 090	8 377	79	72
Észak-Erdély	7 723	5 966	4 681	77	61
Dél-Erdély	9 178	7 394	5 380	80	59
Összesen	66 867	51 241	42 074	77	63

Ha eddig nem tulajdonítottunk túl nagy fontosságot ennek a kimutatásnak, mégis hozzájárulhat a tagok érdeklődésének és lelki szintjének felméréséhez, és érdemes megvizsgálni ezt minden egyházterület esetében. Ne feledjük, hogy a fenti szám adatok nem csak a tagokat, hanem a hozzátartozókat és a vendégeket is tartalmazták.

Ezek a kimutatások – hiányosságaikkal és esetleges pontatlanságaikkal együtt – arra készítettek, hogy komolyan feltegyük e kérdést az

egyház küldetésére, valamint e küldetésben való személyes részvételünkre vonatkozóan. Gary Manel álláspontja szerint az alapvető nehézség, amellyel küzd a XXI. századi egyházunk, nem az anyagiasság, sem az istentagadás, sem a kételkedés vagy a viszonylagosság, hanem a tehetetlenség (Jel 3:15-16). Izrael népe a kivonulás alkalmával erős lett „számbelileg”, mert voltak istenfélő nők és férfiak, akiknek volt bátorságuk a mennyei akarattal összhangban járni, ezért Isten megáldotta őket.

A modern „macedóniaiakról”

A költségvetésre és a ránk váró feladatokra tekintve nehéz év előtt állunk. Reménnyel tölt el azonban az, ahogyan vezetett mindeddig az Úr.

Az alábbi táblázatban ismertetjük a tizedből származó bevételeket, 2012. január–szeptember időszakban, összevetve az egy évvel korábbi

helyzettel. A tizedadományok csökkenése az egy évvel korábbihoz képest 2,1%, ez abszolút értékben 806 952 lej jelent. Ha figyelembe vesszük a 4,5%-os inflációt, akkor 6,5%-os csökkenésről beszélhetünk a 2011-es évhez képest. Az alábbi táblázatban ismertetjük az egyházterületek helyzeit.

EGYHÁZ- TERÜLET	2012-es árfolyam 4,42				2011-es árfolyam 4,22				inflációs ráta 4,50	
	2012		Éves átlag		2011		Éves átlag		2012 / 2011	
	TIZED RON	TIZED EUR	RON	EUR	TIZED RON	TIZED EUR	RON	EUR	NÖVEKEDÉS %	NÖVEKEDÉS % aktualizálva
BÁNÁT	3 630 834	821 456	530	120	3 741 562	886 626	548	130	97,0%	92,7%
MOLDVA	7 547 739	1 707 633	596	135	7 655 773	1 814 164	599	142	98,6%	94,2%
MUNTÉNIA	11 863 003	2 683 937	629	142	12 484 065	2 958 309	662	157	95,0%	90,7%
OLTÉNIA	5 746 629	1 300 142	497	112	5 985 770	1 418 429	514	122	96,0%	91,7%
ÉSZAK-ERDÉLY	3 286 463	743 544	425	96	3 361 110	796 472	432	102	97,8%	93,4%
DÉL-ERDÉLY	5 876 072	1 329 428	638	144	5 529 412	1 310 287	585	139	106,3%	101,5%
ÖSSZESEN	37 950 740	8 586 140	568	128	38 757 692	9 184 287	575	136	97,9%	93,5%

A szombatskolai adományok összege 2012. szeptember 30-án 1 819 527 lej volt, ami 27 586 lejes csökkenést (1,49%) jelent a 2011-es év azonos időszakához képest.

Megfigyelhető, hogy folytatódni látszik a korábbi években tapasztalható tizedbevételek csökkenése. A visszaesést a gazdasági válság mellett más tényezők is okozták. Ezek közül megemlíthetjük a taglétszám csökkenést hazánk gyülekezeteiben, és a tagok jövedelmének csökkenését is.

Ilyen körülmények között ki kell emelnünk a tagok hűségét a tizedben és az adományokban, valamint a missziós tervek támogatásában (különösképpen *A nagy küzdelem* tervben). Tanúi lehettünk a mennyei áldásoknak a Viața și Sănătate Kiadó új székhelyének építésében, amely a Divízió támogatásával készülhetett el.

Előretékinés

Az utóbbi időben az Unió Végrehajtó Bizottsága szokásához híven, ülései alkalmával kitünteti azokat a személyeket, akik tevékenységükkel a missziómunka előmenetelét szolgálták. A költségvetési bizottság ülése alkalmával kitüntetés kapott Daniel Grigore testvér, Vâlcea megyei lelkes, és Porkoláb Csaba testvér, marosvásárhe-

lyi informatikus és presbiter. E két testvér azért kapta a kitüntetést, mert készítettek egy különleges weboldalt, amely elősegíti a Szentírás népszerűsítését és olvasását. Ez az internetes oldal 2013. január 1-jétől működik. Későbbi lapszámainkban bővebben beszámolunk erről a kezdeményezésről.

A 2013-as év eseménydús lesz az Adventista Egyház számára, amely szeretné véghezvinni az Üdvözítőtől kapott küldetését. Amint megszokhatták, az *Adventszemle* minden számában megtalálhatják olvasóink az egész országra kiterjedő eseménynaptárt. Ugyanakkor részletesen tudósítani fogunk ezekről az eseményekről, hogy minél több egyháztag tudomást szerezzen a közölt üzenetről.

Mérföldkő lesz a 2013-as év, különösen az egyházterületeink számára. Ugyanis áprilisban választási közgyűlésekre kerül sor, amikor szolgálattevőket választanak a következő 4 évre.

Tudjuk, hogy különleges időkben élünk, és Isten megígérte, hogy nem hagyja el egyházát, hanem vezetni fogja. Minden tagnak kötelessége imádkozni, dolgozni és ébernek lenni, hogy Isten akarata érvényesüljön az egyház minden szintjén. Ha eleget teszünk küldetésünknek, akkor reménységgel várhatjuk Öt. ■

A Hetednapi Adventista Egyház szerencsejátékokra vonatkozó nyilatkozata

Az alábbi nyilatkozatot a Hetednapi Adventista Egyház Generál Konferenciájának Adminisztratív Bizottsága (ADCOM) terjesztette a 2000. június 29 – július 9-e között lezajlott torontói (Kanada) Generál Konferencia közgyűlése elé.

Mindenütt egyre több embert vonzanak a szerencsejátékok. Modern világunk átka lett nyereséget szerezni más ember rovására. A társadalom hatalmas árat fizet ezért, mivel egyre sokasodik az ehhez kapcsolódó bűnözés, egyre többet kell költeni az áldozatok támogatására, szétesnek családok, és mindez az életminőség rovására megy. A Hetednapi Adventista Egyház következetesen szót emelt a szerencsejátékok gyakorlata ellen, mivel ezek semmiképp sem egyeznek meg a keresztény ételvelkkel. Nem jelentenek elfogadható kikapcsolódási módot, sem pedig az adománygyűjtés törvényes formáját.

A szerencsejátékok gyakorlata lábbal tiporja a keresztény sáfárság elvét. Isten a munkát rendelte az anyagi javak megszerzésére, nem pedig a szerencsejátékokat, amelyek által ráadásul még másokat is megkárosítunk. A szerencsejátékoknak beláthatatlan következménye van a társadalomra. Hatalmas összegeket kell költeni az ezzel kapcsolatos bűnözés, a kábítószer fogyasztás és a prostitúció miatt, de költségei vannak a bírósági eljárásoknak, a rendőrségi beavatkozásoknak is. A szerencsejátékok gyakorlata semmiképp sem jövedelemgerjesztő tevékenység. A valóságban pénzt veszítenek azok, akik ezt aligha engedhetik meg maguknak, és az elvesztett összeg csupán néhány ember közt oszlik meg, ezek közül a legjobban a játék szervezője jár. Illúzió azt gondolni tehát, hogy a szerencsejátékoknak jótékony hatása van a gazdaságra. Ezenfelül, ez a gyakorlat visszaszorítja a család, a szomszédok, a szükségben levők és az egyház iránti keresztény felelősségtudatot is (1Thess 4:11; 1Móz 3:19; Mt 19:21; Csel 9:36; 2Kor 9:8-9).

A szerencsejátékok hamis reményeket táplálnak. A „főnyeremény” elnyerésének álma való-

jában olyan reménységet táplál, amelynek statisztikailag szinte semmi esélye sincs. Keresztény ember ne vesse reménységét a gazdagságba. Az „egyedüli és igaz” reménysége a kereszténynek az Isten által megígért dicsőséges jövő – ellentétben a szerencsejátékokba vetett reménységgel. A Biblia tanítása szerint az egyedüli ajánlott gazdagság: „az istenfélelem megelégedéssel” (1Tim 6:6,17; Zsid 11:1).

A szerencsejátékok függőséget okoznak. Ez mindenképpen összeegyeztethetetlen a keresztényi életmóddal. A gyülekezet próbálja segíteni és nem vádolni azokat, akik ilyen vagy más függőségben szenvednek. A keresztények elismerik, hogy felelősséggel tartoznak Istennek, javaikkal és életmódjukkal kapcsolatosan (1Kor 6:19-20).

A Hetednapi Adventista Egyház elfogadhatatlannak tarja a tombolák és szerencsejátékok általi adománygyűjtést és azt tanácsolja tagjainak, hogy ne vegyenek részt ilyen tevékenységekben még akkor sem, ha azok jó ügyet szolgálnak. Továbbá az egyház nem tartja helyesnek az állami szerencsejátékokban való részvételt sem. A Hetednapi Adventista Egyház felhívást intéz a hatóságokhoz, hogy korlátozzák az egyre elszaporodó, társadalomra és egyénre romboló hatással levő szerencsejátékokhoz való hozzáférést.

A Hetednapi Adventista Egyház elutasítja a fentiekben meghatározott szerencsejátékokat és nem igényel, valamint nem fogad el olyan anyagi támogatást, amely ilyen tevékenységek-ből származik. ■

A könyv – szegletkő

A Viața și Sănătate Kiadó új székhelyének avatása

evs
editura viață și sănătate

Kétezertizenkettő november 17-e fontos eseményként marad fenn a romániai Heted-napi Adventista Egyház, de különösen az egyház által támogatott kiadói tevékenység történelmében. Az Adventista Egyházhoz tartozó Viața și Sănătate Kiadó új székhelyet és központot avatott, ahol ezentúl tevékenységét fogja végezni. Helyszín: az Ilfov megyei Pantelimon község, Cernica utca, 101 szám. A kiadói munkában dolgozók által rég várt eseménynek különleges lelki és érzelmi töltete volt. Számos külföldi vendég jött el, hogy a maga során hozzájáruljon a rendezvényhez. Mielőtt vázolnánk az avatási ünnepség fontosabb pillanatait, áttekintjük a kiadói munka múltját hazánkban.

A múlt kötelez

Az első román adventista publicista Toma Aslan volt, aki 1884-ben nyomtatta ki az első

román nyelvű folyóiratot, *Adevărul Present* címmel. A *Semnele timpului* folyóirat első száma 1908-ban jelent meg. Ez hazánkban a legrégebbi adventista kiadvány, amely ma is megjelenik.

1920. október 20-án alakult meg a Labirint utca, 116 szám alatt az Evangélium Szava Kiadó (Editura Cuvântul Evanghelic), amely 1948-ig működött, amikor politikai nyomásra bezárásra kényszerült. Nehéz 40 év következett, amely alatt nagy küzdelmek és erőfeszítések árán jelenhetett meg rendszeresen a *Curierul Adventist*, valamint a *Profétaság Lelkének* egyes könyvei.

Az 1989-es forradalmat követően robbanásszerűen növekedett az adventista kiadványok száma. Újra megalakult az egyházi kiadóhivatal, amely 1994-től viseli a *Viața și Sănătate Kiadó* nevet. Az könyvek által végzett munka hatása abban is lemérhető, hogy egyre nagyobb a kereslet a kiadványok iránt. A tevékenység terjeszkedése megkövetelte egy megfelelő központ építését.

Jelentés a tevékenységről

Ma a Viața și Sănătate Kiadó nagy erővel dolgozik, a kiadványok széles skáláját kínálja az egyház és az emberek számára. A kiadó szerkesztőségében készül havonta az *Adventszemle* folyóirat román valamint magyar kiadása, a *Viața+Sănătate (Élet+Egészség)*, a *Semnele timpului* folyóiratok, valamint a legújabb, gyerekeknek szóló folyóirat, a *Nota 10*. Negyedévenként kiadjuk a szombatiskolai tanulmányokat minden korosztálynak, és a tanítói mellékleteket is.

Ami a könyveket illeti, a jelentésből kitűnik, hogy az utóbbi egy évben 66 új cím jelent meg – könyvek, broszúrák, folyóiratok és más kiadványok. Továbbá 33 címet kellett újranyomtatni. Összesítve tehát, a 2012-es esztendőben ez több mint 500 000 példányszámot jelentett. És ha

beszámítjuk *Az év könyve* projektet is, akkor a szám meghaladja az 1 millió példányszámot. Tudni kell, hogy Romániában, ha egy könyv meghaladja az 5000 eladott példányszámot, az már kiadói sikernek mondható, a 10000 eladott példányszám pedig best-sellerként könyvelhető el.

Az idei évben különösen a gyermekkiadványokra fektettük a hangsúlyt. Nyomtatásra került 12 új cím, ezek között van három gyerekeknek szánt Biblia is. Ugyancsak 2012-ben került kiadásra a *Raftul lui Tertius (Tertius polca)* kollekción, amely olyan hitelvi könyveket tartalmaz, mint *Interpretarea Scripturii (A Szentírás értelmezése)*, vagy *Natura Domnului Hristos (Jézus Krisztus természete)*.

Az új székhelyhez vezető út

Megalakulása után a Viața și Sănătate Kiadó a Labirint gyülekezet udvarában levő épületben működött. Ott kaptak helyet a nyomdagépek, a raktár, valamint a szerkesztőségi irodák, ám amint sokasodtak a kiadványok, nyilvánvalóvá vált, hogy egy új épületre lesz szükség. Ezen felül, a régi épület egy sugárút terjeszkedését akadályozta, és a helyi önkormányzat mindenképpen fontosnak tartotta az útépitést, ezért 2011 tavaszán méltányos kártérítést ajánlott fel, így a régi épület rövid idő alatt lebontásra került. Attól a pillanattól elkezdődött a visszszámolás. Megfelelő telket kellett találni, és a korszerű kiadói munkának megfelelő tervet kellett készíteni, amely lehetővé teszi a munka terjeszkedését is, amint kinyilatkoztatta ezt Isten prófétája által, utalva a mű kiadványok általi befejezésére.

A telek megtalálásában és a munkálatokban nyilvánvaló volt az isteni gondviselés. Megfeszített tempóban haladt az építkezés. Az Úr egészen különleges módon gondoskodott az új kiadó székhelyének építéséhez szükséges anyagi forráskról.

Az épület egészének közel 3200 négyzetméteres területét a nyomda foglalja el, ahol a 18

alkalmazott két váltásban dolgozik a korszerű gépeken, és próbál megfelelni az előfizetők, könyvevangélisták, Sola Scriptura könyvesboltok stb. elvárásainak. A központ szintén jelentős részét foglalja el az Eladási Osztály és a raktárhelyiség, ahol csomagolják a folyóiratokat, broszúrákat, könyveket és Bibliákat, és előkészítik azokat a szállításra. 11 személy dolgozik, kaptárban levő méhekhez hasonlóan, akik naponta örömmel élik át a nyomdában frissen elkészült könyvek érkezését, de azt is, hogy e kiadványokat a feddhetetlenséget éhező olvasók felé küldhetik, irányíthatják. Az épület legsűrűbben „benépesített” szárnya az irodáknak szánt rész, ahol 24 alkalmazott (szerkesztőségi és kisegítő személyzet) dolgozik csendben, de hatékonyan. E résznek figyelemre méltó helyisége a 80 személyes konferenciaterem. Itt találkoznak minden reggel az alkalmazottak, hogy munkájuk megkezdése előtt együtt imádják Istent. A kiadó alkalmazottai egységes családot alkotnak, odaadó, áldozatkész lelkelettel készek dolgozni az Úrért. Az új székhelyre költözés által minden kiadói munkás szeretne minőségileg javítani tevékenységén, illetve Isten vezetése, áldása alatt dolgozni.

A nagy ünnep

Isten segítségével minden elkészült ahhoz, hogy az avatási ünnepséget az előre meghatározott időpontban – 2012. november 17-én – megszervezhessük. Számos adventista vendég óhajtott a Viața și Sănătate Kiadó székhelyén lenni ezen ünnepélyes pillanatokban. A Generál Konferenciát Howard Faigio testvér, a Kiadói Osztály igazgatója képviselte. Divízióinkat, amely anyagiilag támogatta az építkezést, három személy képviselte: Bruno Vertallier elnök, Gabriel Maurer titkár és a Kiadói Osztály igazgatója, valamint Norbert Zenz, a divízió pénztárosa.

Kiadónk számos európai testvérkiadóval folytat együttműködést. Ezek a kiadók is elküldték képviselőiket, és kifejezték Isten iránti hálájukat a romániai Adventista Egyház új megvalósításáért. Jelen volt Allan Jensen testvér, a dániai Oko-Tryk Kiadó igazgatója és Mario Martinelli testvér, a spanyolországi Safeliz Kiadó igazgatója. Továbbá megjelentek a következő testvérek: Pavel Liberansky, az Euro-Ázsiai Divízió Kiadói Osztályának igazgatója; Vatman Iurii, a Bukovina (Ukrajna) Egyházterület titkára és Gheorghie Zamostean, a Moldovai Unió Kiadói Osztályának igazgatója. Felszólaltak az építkezési és a nyersanyag beszállító cég képviselői, valamint a kiadóhoz közel álló személyek.

A romániai Adventista Egyház részéről jelen voltak az Unió hivatalnokai, valamint a hat egyházterület elnökei és a különböző osztályok igazgatói. Jelen voltak továbbá az egyház és a kiadóhivatal volt alkalmazottai, akik a múltban Isten ügyét szolgálták, még a nagy nehézségek közepette is.

Felszólalásaikban a meghívottak felidéztek a kiadói tevékenység egyes vetületeit, emlékez-

tetve a jelenlevőket Isten gondviselésére és közbelépéseire ezen a téren.

A könyv – szegletkő

A lelki üzenetet Bruno Vertallier testvér, az Inter-Európai Divízió elnöke közölte. „Egy építmény időtállóságát az alap adja meg” – mondta Vertallier testvér. „Minden részlet nagyon fontos, de ha nem biztos az alap, akkor az épület nem fog megmaradni. A biztos alap érdekében hajdanán egy különleges követ – a szegletkövet helyezték az alapba. Ez a kő képezte az épület megerősítését.

Isten, az egyház és a Megváltási Terv Építésze, egy örök szegletkövet helyezett az alapba: „Ezért így szól az Úr Isten: Ímé, Sionban egy követ tettem le, egy próbakövet, drága szegletkövet, erős alappal, aki benne hisz, az nem fut!” (Ésa 28:16).

Senki és semmi sem helyettesítheti azt az alapot, ami maga Jézus Krisztus. Ő az élet alapja, és csak Átala állhatjuk ki az idők nehézségeit. Ez a kiadó csak akkor lesz sikeres, ha Krisztust fogja szolgálni.

Az Újtestamentumban több igeszakasz található, amelyben azt olvassuk, hogy Krisztus segítséget nyújt az embereknek felállni és talpon maradni. Az Apostolok cselekedete 3. fejezetében azt találjuk, hogy egy béna Jézus nevében meggyógyul. Azért tudott lábra állni, mert Péter és János bemutatott neki Jézust. Ez a feladata a Viața și Sănătate Kiadónak is. Sokan olvasni fogják kiadványaikat és talpra állnak gyengeségükből. A kiadványoknak köszönhetően sokan felfedezik majd a Szegletkövet, amelyre támaszkodhatnak annak érdekében, hogy örök életet nyerjenek.

Áldja meg Isten ezt az intézményt. Adja meg azt, hogy minden itt nyomtatott könyv a gyógyulás, az erő és az örök egészség szegletköve legyen!”

Záró gondolatok

A Viața și Sănătate Kiadó új székházának avatása minden jelenlevőben megerősítette a meggyőződést, hogy az Úr áldotta meg ezt a munkát. A megfelelő helyszín, a bölcsen megtervezett és kivitelezett épület, és ahogyan a munkálatok folytak, mind az isteni vezetésre utalnak.

Isten minden bizonnyal feljegyezte könyvében a terv kivitelezőinek és a kiadó munkatársainak áldozatkészségét. Munkájuk és minden itt nyomtatott oldal hozzájárul ahhoz, hogy az örökkévalóságban felmagasztaltasson a mennyei Atya és az Úr Jézus, Aki mindenenket teremtett, és Aki által vannak mindenek. ■

Méhkerten a „tartalékosok”

Az idei forró nyár számos idénytevékenységet akadályozott, de főleg a szárazság miatt volt sok kellemetlenség. Mindezek ellenére a tikkasztó hőség nem tudta megakadályozni a minden évben várt eseményt, a nyugdíjas lelkészek találkozóját Méhkerten. Természetesen meghívtak voltak azok a nők is, akik a lelkészek mellett álltak hivatásuk teljesítése közben az evangélium mezején, de ott voltak az egyedül maradt küzdő nők és férfiak is, akiknek magányát a mindenható Isten állandó közelsége enyhíti.

És ha valamikor augusztus 23-a nemzeti ünnep volt, most a találkozás napja lett azok számára, akik „völgyekből és hegyekből”, elhivatásunk munkaterületeiről jöttünk el ide.

A viszontlátás örömét nehéz szavakban leírni, de annál könnyebben volt leolvasható a jelenlevők arcáról. Újra átéreztek a nagy, de sokszor megpróbált családhoz tartozás érzését. E nagy családot azonban mindenkor az Úr vezette, Aki mindig teljesítette ígérését: „Nem hagylok el, sem el nem távozom tőled”. Ennek következtében már a viszontlátás első pillanataiban mély séges hálaérzet szállt a menny felé.

Nem hagyhattuk figyelmen kívül megcsodálni a felújított épületet és az udvart. Minden elismerés a kezdeményezőknek és a kivitelezőknek!

Már az első napot különlegessé tette a szálláshelye „menedékvárosban”, az ízletes étel, a megnyitón elhangzott szavak és a közösségápolás alkalmai.

A következő reggel Aurel Pălășan testvér tartotta az áhítatot, és kiemelte a küldött szerepét, akit egy „nagy Király” küldött mennyei „csomagként” ahhoz az emberhez, akiért feláldoztatt az Üdvözítő.

És még ugyanazon a reggelen azon kaptuk magunkat, hogy orvostanhallgatók vagyunk, mivel részt vettünk dr. Lazăr Onisăi, a brassói orvosi egyetem tanárának előadásán, aki mellett a Mezőmésesi Egészségügyi Központ orvosa, dr. Valeriu Gheorghită segédkezett.

Az áldott pénteki nap végén, a szombat kezdetén Aron Moldovan testvér szólta az ígét, amely

Pál apostol tanácsát fogalmazta meg: „el ne csüggedjetelek lelkeitekben elalélván”. A jelenlevő idős, fáradt személyekhez intézett üzenet közvetlenül az egész egyházhoz szólt. A Nyugalmazott Lelkészek Egyesületének kórusa olyan énekeket énekelt, amelyek elmélyítették az ige szavait.

A szombat reggeli imaórán Victor Zgunea testvér vezette imádatra és odaszentelődésre a testvériséget. Nagy örömünkre, szombaton számos laikus tag is részt vett az istentiszteleteken.

A szombatiskolát követő istentiszteleten a menny szóvivője Teodor Huțanu testvér, az Unió elnöke volt. Úgy, mint régen, az Úr keze kész megfogni a kezünket, és ha mi abba kapaszkodunk, akkor a kegyelem gazdagsága árad az egyházra, amelyre már most is naponta a menynevei szeretet mértéken felül árad.

A délutáni istentisztelet a hála és a dicsőítés alkalmá volt. Olyan sokan szerették volna hála-szavaikat kifejezni, hogy így kellett volna imádkoznunk: „Állj meg, nap, Gibeonban!”

Ezen rövid írás által mi, „tartalékos” lelkészek, szeretnénk melegen üdvözölni az egész adventista testvériséget. Az Isten által teremtett szombatnapot gyönyörű naplemente zárta.

Élénekeltük gyönyörű énekünket: „Hogyha este, fenn az égen / Ragyognak a csillagok. / Úgy van, mintha jobb világba / Hívnanak az angyalok. / Egykor szárnyra kél a vágyam / És a menny felé repül, / az Atyához, ki szememről / Minden könnyet letöröl.”

Az idei találkozó sor került egyesületünk átszervezésére is. Íme, a szolgálatra elhívtak jegyzéke: Gabriel Vasilescu, elnök; Lucian Enache, titkár; Gabriel Voinea, pénztáros; Marin Chițu, tag – munténiai képviselő; Ioan Soare, tag – olténiai képviselő; Gyéresi József, tag – dél-erdélyi képviselő; Eugen Dumitrescu, tag – észak-erdélyi képviselő; Petru Arcuș, tag – moldvai képviselő; Dumitru Roșca, tag – bánáti képviselő.

Zártuk az újabb kegyelemmel gazdag áldások alkalmát, és a méhkerti oltárra helyeztük hálánkat kifejezést odaszentelődésünkkel együtt addig, míg nem halljuk a hívást: „menj be a te Uradnak örömébe!” ■

Gabriel Vasilescu
a Nyugalmazott Lelkészek Egyesületének elnöke.

Védett a gyermeked?

„Mint a nyilak a hősnek kezében, olyanok a serdülő fiak.” (Zsolt 127:4)

A gyerekeket mindig is olyan isteni ajándéknak tartottam, akiket azért kapunk, hogy örömet és csillogást varázsoljanak otthonainkba. Jelenlétük által egészen különleges kapcsolatnak lehetünk a részesei, de ugyanakkor olyan felelőségek is hárulnak ránk, melyeket nem szabad elhanyagolnunk.

Szükségtelen bonyolult kutatásokat végezni, mert a nélkül is rájöhetünk, hogy olyan nemzedékhez tartozunk, amelyet az igazi értékek hiánya jellemez, ez pedig leginkább a család intézményét sújtja, amely drága árat fizet az erkölcsi hanyatlás miatt. Már megszoktuk azokat a kimutatásokat, amelyek semmi jóval nem kecsegtetnek e téren. Ám nem szeretnék több szürke felhőt gerjeszteni a lélek amúgy is beborult egére.

Van azonban valami, amit fokozott komolysággal kellene kezelnie minden felelős személynek – tanárok, tanítók, szombatiskolai tanítók, öskervezetők, lelkészek –, akinek kapcsolata van a gyerekekkel. Ránk szülőkre is az a feladat hárul, hogy megvédjük őket azoktól a veszélyektől, amelyek eddig nem voltak fellelhetők világunkban.

Cassie esete

Egy szomorú, Robin Sax¹ által ismertett esettel kezdeném.

Cassie 15 és fél éves lány volt. Szívesen járt nagyobb fiútestvére kosárlabda meccseire. Kitarító szurkolásáért az edző tiszteletdíjjal tüntette ki, és arra kérte, hogy kísérje el a csapatot az idegen pályán folytatott mérkőzésekre is.

Cassie édesanyja ezt nem tartotta veszélyesnek. És nem csupán azért, mert fia is a csapat tagja volt, hanem azért is, mert tudta, hogy az edző családos, van egy fia is, aki szintén a csapat tagja.

Az edzőnek így számos alkalma adódott, hogy Cassie közelébe férközzön, és jobban megismerje őt. „Ártatlan” barátság alakult ki közöttük, amelyben ilyen megjegyzések hangzottak el: „Gyönyörű vagy, Cassie!” vagy „Tetszik, hogy felnőtt módjára végzed a feladatodat.” Az edző nemsokára felajánlotta, hogy autóval hazaviszi Cassie-t és testvérét. Aztán különböző okokat talált, hogy felhívja telefonon. Cassie-nek igazán tetszettek a bókók, ezért egyre több időt töltött az edző társaságában. Tudta, hogy a férfi 47 éves, és ráadásul házasságban, mégis vonzódott hozzá.

Három hónap elteltével az edző elhívta a lányt az edzőterembe azzal az ürüggyel, hogy megbeszéljék a csapat következő mérkőzésének egyes „részleteit”. Ott aztán felfedezhette az edző „másik arcát”, aki megfosztotta őt ifjú éveinek szépségétől.

A gyerekkor ragadozói

Ha teljes komolysággal közelítjük meg a ránk leselkedő veszélyeket, akkor nem hiszem, hogy létezne fontosabb, mint gyerekeink védelmében és érdekében cselekedni.

Írásomnak az a célja, hogy tudatosítsa bennünk azokat a veszélyeket, amelyeknek ki vannak téve gyerekeink, valamint hogy bemutassa azokat az eszközöket, amelyek által megvédhetjük őket a „jóakaróktól”, akik fizikailag, pszichikailag, érzelmileg és lelkileg visszaélhetnek velük. Olyan emberekről van szó, akik kihasználva tekintélyes beosztásukat (lelki vezetők, tanárok, edzők, tanítók), vagy a gyerekekkel való közeli kapcsolatukat (szülők, nagyszülők, családi barátok), vagy a gyerek szüleivel való kapcsolatukat („megbízható” személyek, akikre nyugodtan hagyod a gyereket), saját ferde hajlamaik és vágyaik tárgyává teszik a gyereket. A szakirodalom különféleképpen nevezi ezeket a személyeket: nemi ragadozók, gyermekmegrontók, erőszak elkövetők stb.

Ebben a cikkben a „nemi ragadozók” jelzőt használom, mivel azt gondolom, hogy ez írja körül leginkább egy ilyen személy jellemét és indítékait. Egy ragadozó állat ravaszul és figyelmesen követi áldozatát, hogy a megfelelő pillanatban lecsaphasson rá. És ezt teszi a nemi ragadozó is, aki ördögi türelemmel követi áldozatát és várja a megfelelő pillanatot, hogy kielégítse perverz vágyait.

Általában, amikor szexuális visszaélésekről beszélünk, egy rémhez hasonló alakot látunk magunk előtt, aki rá akar venni vagy kényszeríteni egy gyereket, hogy nemi kapcsolatot léte-

sítsen vele. Ám a nemi visszaélés fogalma sokkal tágabb, és minden nemiségre vonatkozó gesztust magában foglal, ami a gyerek felé irányul.

Statisztikák

Az UNICEF felmérései szerint a világon több mint 300 millió gyerek esik áldozatul a nemi visszaéléseknek, zaklatásnak.²

Az Amerikai Pszichiátriai Akadémia szerint az Egyesült Államokban évente 80000 esetben követnek el nemi visszaélést gyerekekkel szemben. Ám a valóságban az erőszakos cselekmények száma sokkal nagyobb, mivel számos esetben a gyerekek félnek beszélni az esetről, illetve sok esetben nehéz elég bizonyítékot találni, ami végül az elkövető letartóztatásához és elítéléséhez vezethetne.³

„Hozzávetőlegesen a nők 15-25%-án, és a férfiak 5-15%-án követtek el gyerekkorukban nemi visszaélést.”⁴

A fenti jelentésből kitűnik, hogy habár nagyobb arányban követnek el lányok ellen ilyen visszaéléseket, a fiúk sem mentesek e veszélytől. Robin Sax, aki ügyvédként a gyerekek elleni nemi visszaélésekkel kapcsolatos perekre szakosodott, megrázó jelentést közölt. „A fiúk elleni nemi visszaéléseket még nem tanulmányozták kellőképpen, és nem is igazán jelentik a hatóságoknál, sőt, nem is igazán értik az emberek. A RAINN (Rape Abuse Incest National Network) szerint az Egyesült Államokban 2,78 millió férfi vált a nemi zaklatás áldozatává. Az Igazságügyi

1. Robin Sax, *It Happens Every Day*, Amherst, New York, Prometheus Books, 2010.

2. <http://www.unicef.org/search/search.php?querystring=sexual+abuse+statistics&hits=&isNews=&Go.x=0&Go.y=0>

3. http://www.aacap.org/cs/root/facts_for_families/child_sexual_abuse

4. http://en.wikipedia.org/wiki/Child_sexual_abuse

5. Robin Sax, *It Happens Every Day*, 66. old.

6. Corry Jewel Jensen, *Keeping Children, Churches and Schools Safer From Sex Offenders (ms)*, Center for Behavioral Intervention Beaverton, Oregon.

7. Debra Haffner, *A Time to Heal: Protecting Children and Ministering to Sex Offenders*, Lifequest, 2005.

8. Corry Jewel Jensen, *Keeping Children...*

Minisztérium adatai szerint minden hatodik fiú nemi zaklatás áldozatává válik, mielőtt betöltene 18. életévét”.⁵

Vallási téren, az egyházban is aggasztóak a számadatok. Corry J. Jensen állítja, hogy az egyháztagnak 20%-a (gyerekek, serdülőkorúak, férfiak, nők, idősek, lelkészek) vált a nemi visszaélések áldozatává, vagy esik áldozatul annak a jövőben.⁶

Bármely egyházzal legyen szó, egy egyháztag nemi magatartása az egész egyházra, gyülekezetre kihat. Évente 3500 helyi gyülekezet szembesül a nemi zaklatás vádjával.

Az utóbbi 10 évben átlagban 70 esetet jelentettek hetente, de ezekből sosem lett törvényszéki ügy, és minden esetben amerikai egyházak tagjai voltak az elkövetők (a jelentés keresztény egyházakra vonatkozik).

Debra Hafner figyelmeztet, hogy közbe kell lépni ilyen esetekben és le kell leplezni a nemi ragadozót, még akkor is, ha egyháztag vagy akár előljáró: „Minden vallásfelekezethez és minden korosztályhoz tartoznak olyan személyek, akik visszaélések áldozatai, de olyanok is, akik elkövetnek ilyen tettet, valamint olyanok, akik hallgattak, amikor ilyen esetről szereztek tudomást. Mindenkinnek segítségére van szüksége”.⁷

Az elkövető profilja

Feltennék egy kérdést: milyen képet alkotunk elménkben a nemi ragadozóról? Magas, nagy termetű, ápolatlan férfira gondolunk? Vagy egy büntetett előéletű személyre, aki a bokrokba meghúzódva lesi, hogy mikor bukkan fel egy magányos gyerek? Ha csupán ez jut eszünkbe a téma kapcsán, akkor ez azt jelenti, hogy túl sok játékfilmet láttunk. Sokan úgy képzelik, hogy a nemi ragadozók a „család számára ismeretlen” személyek, akik amint meglátják az áldozatot, mindjárt arra törekednek, hogy kihasználják őt. Ennél azonban nincs tévesebb felfogás. Kutatások mutatják, hogy a nemi ragadozók nagy része (26%) a családból, vagy a szülők baráti köréből kerül ki.

De nézzük csak a kimutatásokat, amelyek elárulják, hogy milyen kapcsolat van az elkövető és az áldozat között:⁸

Biológiai szülő – 16%

Örökbefogadó szülő – 14%

Más rokon – 16%

Tekintélyes személy: pap, lelkész, orvos, edző, tanár – 22%

Idegen – 5%

Mások – 1%

Ha összeadjuk a számadatokat, akkor megrázó eredményre jutunk: az elkövetők 94%-ban a család ismerősei közül kerülnek ki, olyan személyek közül, akikben a gyerek megbízik.

Elég nehéz meghatározni a nemi zaklató profilját. Az ilyen emberek ismerőseinek 95%-a azt nyilatkozta, hogy sosem gondolta volna, hogy „X” személy valóban nemi ragadozó lenne. A társadalmi pozíció, az illetés és a társadalmi kapcsolatok miatt általában a feltételezett tettesek listáján az utolsó helyekre kerülnek az ilyenek.

Van azonban néhány jel, amelyeket ha összehasonlítunk egymással, el kell gondolkoznunk. A nemi támadó tehát:

- Nagyon kedves a környezetével, és figyelme különösen kiterjed a gyerekekre.
- Keresi a látszólag ártatlan alkalmakat, hogy gyerekekkel töltsen idejét, hogy végül majd alkalma adódjon valamelyikkel kettésben maradni.
- Tanult, tiszta, illedelmes és gyakran vallásos is.
- Olyan állást keres, amely alkalmat kínál gyerekek közelében lenni, majd olyan szabadidős tevékenységeket folytat, amelyek során szintén gyerekek közelében tartózkodhat.
- Minden képességét felhasználja, hogy nyíltsága, ajándékok, édességek által elnyerje a gyerekek bizalmát.
- Csak nagyon ritkán folyamodik kényszerhez azért, hogy hallgassanak rá a gyerekek. Legtöbb esetben a közvetítő eszközöket használja: barátkozik a gyerekekkel, drága ajándékok által magához köti a gyereket, stb.
- A gyerekekkel való kapcsolatában, de még a szülőkkel is tekintélyt parancsoló helyzetben van. Lehet akár vallásfelekezeti előljáró, sporttanár, iskolaigazgató, családorvos vagy gyülekezetvezető.
- Mindenáron arra törekszik, hogy a gyerek senkinek se beszéljen kapcsolatukról.
- Ő maga is nemi zaklatás áldozata volt gyerekkorában.

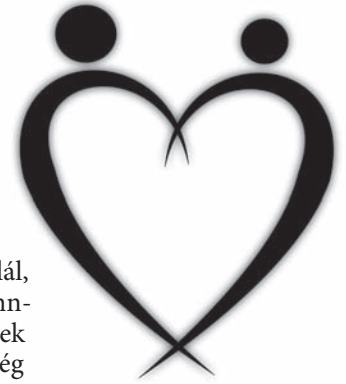
Távolról sem teljes a fenti leírás. És nem minden zaklató személy felel meg mindegyik megemlített tulajdonságnak. Ám minden egyes részlet legyen egy jelzés számunkra, amelyre érdemes felfigyelni.

Egy következő cikkben vázolni fogom azokat a módszereket, amelyek segítségével megvédhetjük gyerekeinket ezektől a szexuális zaklatóktól. Természetesen szó lesz arról is, hogy milyen veszélyt jelentenek az internetes zaklatók. ■

Dr. Mihail Baciu
lelkész Springfielben
(Amerikai Egyesült
Államok).

Házasság a mennyben

Lesz-e házasság a mennyben? Gyakran teszik fel nekem, főleg nem házások ezt a kérdést. Azért szeretnék tudni a választ, mert ha nem lesz házasság a mennyben, akkor itt e földön szeretnék megházasodni és gyereket nemzeni. Azt azonban már nem tudom, hogy miért teszik fel házások ezt a kérdést, de a legtöbb esetben azt szeretnék, hogy házastársi kapcsolatuk folytatódjon a mennyben is (de vannak olyan esetek, amikor szabadulni akarnak egy kapcsolatból!). A Biblia érthető választ ad, ám ez úgy tűnik, teológiai nehézségeket okoz.

1. Jézus válasza: Jézust erről a sadduceusok is megkérdezték, ők azonban így akartak ellentmondani a feltámadás tanának. Bemutattak egy elképzelt esetet a mózesi törvény tükrében – egy férfi elveszi elhunyt testvére feleségét, akinek nem született gyereke, hogy így örökös születessen, aki továbbviszi az elhunyt nevét (lásd: 5Móz 25:5-6). A sadduceusok hét testvért említettek, akik e törvényt betartva ugyanazzal az asszonnyal házasodtak össze, mivel egyiküktől sem született gyereke. Feltették a következő kérdést: „A feltámadáskor tehát, mikor feltámadnak, melyiköknnek lesz a felesége? Mert mind a hétnek a felesége volt.” (Mk 12:23). Ezzel tulajdonképpen a feltámadás tanát próbálták cáfolni.

Jézus tudatlansággal vádolta őket: mivel nem tudták, hogy mit mond a Szentírás a feltámadásról, nem ismerték Isten hatalmát, amely képes életre kelteni a holtakat. Majd Jézus megfogalmazta a kérdés ki nem mondott alapelvét. A sadduceusok azt hitték, hogy a feltámadás utáni élet a mostani, az ismert élet folytatása lesz. Jézus rámutatott egy jelentős tényezőre, ami e folytonosság megszakítására utal, és ez meglepte őket: „Mert mikor a halálból feltámadnak, sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyekben” (25 vers). Lukács szavai szerint Jézus a következő szavakkal tisztázta e kérdést: „De akik méltókká tétetnek, hogy ama világot elvegyék, és a halálból való feltámadást, sem nem házasodnak, sem férjhez nem adatnak: mert meg sem halhatnak többé: mert hasonlók az angyalokhoz; és az Isten fiai, mivelhogy a feltámadásnak fiai” (Lk 20:35-36). Feltámadás után az emberek nem

fognak házasságot kötni, mivel nem lesz halál, tehát nem lesz szükség szaporodás általi fajfenn-tartásra. Ilyen értelemben lesznek az emberek az angyalokhoz hasonlóak, és nem lesz szükség a házasságra, mivel nem fognak meghalni.

2. Teológiai szempontok: Jézus válasza számos ember elméjében újabb kérdést vet fel: ha a családi élet a szombattal egyetemben még a bűnbeesés előtt lett megalapítva, akkor miért lenne összeegyeztethetetlen a mennyei étellel? Ha valóban így lenne, akkor nem azt sugallná, hogy a bűnnek sikerült megrontania egy mennyei intézményt, és az ördögnek sikerült megghiúsítania az emberiségre vonatkozó mennyei tervet?

Érdeemes megbeszélni ezeket a kérdéseket még akkor is, ha lehetetlen végleges választ találni rájuk. A felmerülő teológiai nehézség megvitatása érdekében elsősorban azt kell feltételeznem, hogy Isten nem tervezte, hogy a házasság intézménye állandó vagy örök legyen. Erre következtethetünk a Mózes 1. könyvéből. A házasságnak két egymáshoz közel álló rendeltetése volt: az utódok nemzése és a közösség. Az utódok nemzése egy jól meghatározott céllal adatott – „Szaporodjatok és sokasodjatok, töltsétek be a földet” (1Móz 1:28). Ebből azt érthetjük, hogy mivel nem létezett halál, a cél elérése után megszűnt volna az utódok nemzése. Erre utalt Jézus is a sadduceusoknak adott válaszában.

A bűn nélküli életben a házasságot – mint a közösség kifejeződését – egy Istennel való mélysegebb és egységesebb közösségi érzés hatotta át. Erre a mélyseges, és itt e földön nehezen megérthető tapasztalatra utalt Jézus, amikor azt mondta, hogy a feltámadottak „az Isten fiai, mivelhogy a feltámadásnak fiai” (Lk 20:36). A családi életnek arra a tapasztalatára utalt, amely sokkal többet jelent a házasságnál, és amely olyan áldásokat rejt magában, amit el sem tudunk képzelni. Kozmikus méreteket ölt majd az általunk szeretett lények köre, ott, az önzés nélküli, tiszta szeretet világában.

Szabadon ellentmondhattok nekem. ■

Ez a cikk az Adventist World 2012 augusztusi számában jelent meg.

Angel Manuel Rodríguez nyugdíjba vonulása előtt a Generál Konferencia Bibliakutató Intézetének igazgatója volt.

Ezékiás rehabilitációja (III)

Ezékiás vétke

A krónikás feljegyzi, hogy Ezékiás nem fejezte ki háláját az őt meggyógyító Isten iránt, hanem „magában felfuvalkodék” (2Krón 32:25), és ennek az lett a következménye, hogy Isten haragja érte utol őt és a népet. Ám nincs pontosan leírva, hogy miben nyilvánult meg ez a harag. Feltehetően az asszír betörésről lehet szó, ami 701-ben történt. Az ihletett írók azt vetik Ezékiás szemére, hogy habár hűséges és reformátor király volt, nem tudta legyőzni felfuvalkodott lelkületét. Függettevé vált a dicséretektől. Sok jó dolgot tett, tehát volt, mivel dicsekednie. Csakhogy ezt nem hasonlította össze azzal, amit érte az Úr tett.

A babilóniaiak iratokat és ajándékokat hoztak. Kérésük nyilvánvaló volt, és választ vártak kérdéseikre. Ám Ezékiás úgy viselkedett, mintha szégyellte volna ezt a csodálatos Istent, vagy mintha a csoda csak zsidó kiváltság vagy államtitok lett volna. Ezzel szemben azonban nem szégyellte saját gazdagságát bemutatni, az ország kincstárát és a fegyvereket, mulandó dolgokat, amelyekről Isten határozottan kijelentette, hogy Izrael királyai ne bízzanak ezekben. Ebben az esetben, túlzott kitarulkozásában, saját megvalósításait mutatta be a külföldi küldöttségnek:

„nem volt semmi az én tárházamban, amit nékik meg ne mutattam volna.”

Ezért Isten elküldte a prófétát Ezékiáshoz, hogy ismertesse vele balgaságának következményeit: káldeusok fogják leigázni Ezékiás utódait, Jeruzsálem pedig, hatalmas gazdagságával együtt idegenek uralma alá kerül. A próféta megfedte Ezékiást. Ám ha a próféta nem a feddésért lenne, akkor ki emelt volna szót Ezékiás magatartása ellen? Tulajdonképpen mi volt a rossz abban, amit tett? Hát Salamon nem mutatta meg gazdagságát, amikor messze földről eljöttek meglátogatni őt?

Ám két különböző helyzetről van itt szó. Salamon Isten bölcsességéről tett bizonyosságot mindazzal, amit tett, annak ellenére, hogy bizonyos mértékben magának tulajdonította azt a tiszteletet, ami nem őt illette. Ezékiás is nagy dolgokra vágyott, elődeihez hasonlóan. De Isten nem engedte meg mindenkinek, hogy „nagy dolgokat” cselekedjen. Dávid templomot akart építeni az Úrnak, de Isten elhatározta, hogy Salamon és nem Dávid fogja felépíteni Isten házát. Jósafát király nagyravágyón alakította meg a hadiflottát, ám az isteni szélvihar elpusztította Jósafát befektetését, miközben Salamon flottája aranyat szállított Ofírból éveken keresztül és nem kellett prófétai feddésekkkel szembesülnie.

Meglehet, úgy érezte Ezékiás, hogy teljes joggal nyitja ki kincstárát a káldeusok küldöttsége előtt. Hát nem Isten akarata volt az, hogy mindenki tudomást szerezzen Yahvé áldásairól? Ez eddig rendben van, ám amikor mérlegre helyezük az áldásokat, mit értékelünk jobban: az egészséget vagy az aranyat? Isten csodáit vagy a mulandó kincseket? Isten megmentette a királyt egy korai és kínos haláltól. Ezen felül jellemt, kozmikus csodában részesítette. Az egész világ felfigyelt e csodás jelre. És Ezékiás ismerte Isten tervét Ésaia próféciáiból. Neki nem kellett a pogányok kapuinál kopogtatnia, hogy bibliai leckéket adjon nekik Istenről, mivel Isten a legbefolyásosabb pogányokat küldte hozzá.

A mennyei ítélet

Midőn Ezékiás meghallotta az ítéletet, így szólt Ésaiahoz: „Jóságos az Úrnak beszéde,

amelyet te szóltál! És monda: csak napjaimban legyen béke és állandóság!” (Ésa 39:3-8). Hogyan értelmezték a király szavait? Én azt vártam volna el ettől a kegyvesztett embertől, hogy Jóbhoz hasonlóan a földre rogyik, és azt mondja: „Ezért hibáztatom magam és bánkodom a porban és hamuban!”, vagy kijelenti, mint Dávid vagy Saul: „Ímé, esztelenül cselekedtem, és igen nagyot vétettem!” Ezzel szemben Ezékiás tudomást szerez az ítéletről és megelégszik azzal, hogy az ő életében minden rendben lesz?!

Ezékiásról nem mondható el, hogy nem gondolt az utódaira, hanem inkább hálás volt azért, mert Isten nem érdemei szerint büntette meg.

Erkölcscsősz fülemnek kicsit úgy hangzik Ezékiás kijelentése, mint XV. Lajosé: „Utánam az özönvíz!” Máris magam előtt láttam a következő prédikációm címét. De miután fellapoztam a „Próféták és királyok” című könyvet, hamar lankadt lelkesedésem. Ezékiás tettének újabb indítékait fedeztem fel: jóságos, minden rosszindulattól mentes volt. És ez a felfedezés újabb leckét adott a Biblia olvasására vonatkozóan. A valóságban Ezékiás tudatában volt esztelen cselekedetének. Semmi hozzáfűznivalója nem volt az igazságos ítélethez, amely őrá és trónjára vonatkozott. Ámde nagyon meghatotta őt az, hogy Isten még akkor sem büntette érdemtelenységét, hanem figyelembe vette korábbi lelkesedését az igaz Isten iránt és kiállását a bálványimádás ellen. „Azonban megalázta magát Ezékiás az ő felfuvalkodottságában, Jeruzsálem lakosaival egybe; ezért nem szálla többé reájok az Úrnak haragja Ezékiás életében” (2Krón 32:26).

Tudta, hogy a jövő Isten kezében van, és azt is tudta, hogy az elhangzó ígéret feltételes. Ha utódai Istenhez fordulnak, és hűségesek lesznek a szövetséghez, akkor nemzedékről nemzedékre halaszthatja majd az Úr az ítélet végrehajtását. Próbálták a maga valóságában felfogni a második parancsolatban elhangzó négy nemzedékre szóló átkot, és vessétek össze ugyanabban a parancsolatban megemléített ezer nemzedékre érvényes áldással (2Móz 20:5-6). Megfigyelhető az ígéretek és fenytések feltételes módja. Ezékiásról nem mondható el, hogy nem gondolt az utódaira, hanem inkább hálás volt azért, mert Isten nem érdemei szerint büntette meg.

Tévesen ítélt meg Ezékiást. És voltak „érveim” is. Utolsó szavait életének „kétes” előzményeihez kötöttem. Ezékiás valóban reformot vezetett be és fellépett a bálványimádás ellen, de végül is a hitehagyó Akház fia és a gyűlölt Manassé apja volt, nemde? Hát nem törvényeskedő, saját cselekedeteiben bízó ember volt? Minden olyan jól paszszolt. Gyógyulásért mondott imájában megemléltette saját jó cselekedeteit. Ezt én önigazultságként, farizeusi magatartásként értékeltem (Ésa 38:3). Ám, valami mégsem talált. Isten meghallgatta ezt a „törvényeskedő” Ezékiást, miközben sokan, akik úgy fejezik be imájukat, hogy „a Jézus nevében, amen”, nem részesültek ilyen csodás isteni válaszban.

Istennek sok más szentje beszélt ilyen „farizeusi” módon: „Emlékezzék meg minden ételáldozatodról, és égőáldozataidat találja kövéreknek” (Zsolt 20); „Tied vagyok, tarts meg engem, mert a te határozataidat keresem.” (Zsolt 119:94); „Emlékezzél meg én rólam én Istenem ezért, és ne engedd, hogy eltöröltessenek az én jótéteményeim, melyeket cselekedtem vala” (Neh 13:14); „Sőt, többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan” (1Kor 15:10). Talán nem érzünk készletet, hogy ilyen érveket használjunk, azon egyszerű oknál fogva, hogy nem is rendelkezünk érdemekkel. Semmi esetre sem szeretnélek érdemekre támaszkodó magatartásra bátorítani, amely meggyalázza az evangéliumot. Arra szeretnék csupán rámutatni, hogy kockázatos valakit szavai és tettei alapján a törvényeskedő vagy farizeus jelzővel illetni. Könnyen tévedhetünk.

Amikor Ezékiás azt mondta Istennek, hogy „emlékezzél meg arról, amit cselekedtem...”, tulajdonképpen azt akarta mondani: „Uram, nem rossz befektetés, ha még adtál napokat számomra, mivel úgy fogok eljárni, mint eddig is tettem, Néked engedelmeskedve”. Csakhogy meg kellett tanulnia – Dávidhoz hasonlóan –, hogy nem hagyatkozhatunk csupán jóindulatunkra, hanem folyamatosan Isten kegyelmére van szükségünk. Ez egyetemes tanulság. ■

Florin Lăiu
az Adventista Teológiai Intézet tanára.

Újabb díjat kapott a Speranța TV

Dr. Loredana Dumitrașcut, a Speranța TV és a Radio Vocea Speranței egészségügyi műsorainak szerkesztőjét, a VII. Lelki Segítségnyújtás a Mentális Egészségért Gálán a „Mentális egészség a médiában” elnevezésű díjjal tüntették ki.

Az eseményre október 18-án, a fővárosi Marriott szállodában került sor, az Estuar Alapítvány, valamint a Gyermekvédelmi Igazgatóság szervezésében, azzal a céllal, hogy megemlékezzen az alapítvány 19 éves törekvéseiről a mentális egészség érdekében. Ebből az alkalomból jutalmazták mindazokat, akik hozzájárultak a mentális egészség szükségességének népszerűsítéséhez.

Az idei gálára 12 kategóriában állítottak jelölteket – közszereplőket, nem kormányzati szervezetek szakembereit, vállalkozókat, médiaszereplőket, önkénteseket és természetesen a mentális egészség érdekében végzett szolgálat haszonélvezőit. A felsoroltak mindannyian hozzájárultak az elmúlt évben hazánkban a mentális egészség javulásához, különböző tevékenységek támogatásával, amelyek a fogyatékkal élő személyek életkörülményeinek javítását szolgálták.

Loredana Dumitrașcu díjazását a következőképpen indokolták a szervezők: „Társadalmunkat az előítéletek, nagy társadalmi gondok, szegénység és nem utolsó sorban az erkölcsi értékek hiánya jellemzi. Ilyen körülmények között a Speranța TV szerkesztője, Loredana Dumitrașcu az elmúlt évben többször is felvetette a mentális egészséggel kapcsolatos problémákat, miközben számos újságíró számára ez tabu, vagy csupán szenzációhajhász téma. Loredana Dumitrașcu műsorai eltérnek az általánostól. Ő próbál értelmezni és megoldásokat keresni. És a visszhangok nem váratnak sokat magukra. Minden sugárzott műsor után több tíz segélykérést kapunk, ami azt jelenti, hogy a közölt információk elérik céljukat. A cél pedig ez: helyes és tárgyilagos tájékoztatás, emberek készítetése mások megértésére és az együttérzésre, az értelmi fogyatékkal élők

bátorítása, hogy kérjenek segítséget” (www.galasanatatiimintale.ro).

A Radio Vocea Speranței valamint a Speranța TV és az Estuar Alapítvány között 10 évvel ezelőtt kezdődött az együttműködés. Az utóbbi hónapokban számos szakember – pszichiáterek, pszichológusok, társadalmi asszisztensek – vettek részt meghívottként a „Salvează-i viața” (Mentsd meg az életét) című műsor két kiadásában, valamint szintén két beszélgető show-ban, a „Starea de bine” (Jólét) című műsorban. Továbbá az értelmi fogyatékosok munkahelyi beilleszkedésével foglalkozó „Fără etichetă” (Megbélyegzés nélkül) elnevezésű programról szóló riportot a „Viața la superlativ” (Élet felsőfokon) című műsorban sugározták, a meghívott pedig Andreea Marin volt.

Ugyancsak ezen az eseményen díjazták dr. Szentágotai Aurorát, a kolozsvári Babeș-Bolyai Egyetem Pszichológiai és Pedagógiai tanszékének előadó tanárát, a kolozsvári „Maranatha” Adventista líceum volt igazgatóját. Értékeltek és díjazták pszichoterapeuta és szakemberképző, valamint széles tömegeket nevelő munkáját.

A gála alkalmával 19 különböző tárgyat árvereztek. Ezek a tárgyak olyan hazai hírességek tulajdonai voltak, mint Maia Morgenstern, Andrea Răducan, Paula Seling, Teo Trandafir, Maria Dragomiroiu és Mirabela Dauer. Az árverésen összegyűlt pénzeszeget az Estuar alapítvány bukaresti, kolozsvári, ploiești-i és giurgiui központjainak utalják át. Az eladásra bocsátott tárgyak száma nem volt véletlen, hanem az Estuar alapítvány mögött álló éveket jelképezte, amelyek során a társadalomban éreztette jelenlétét, és sok nehéz helyzetben levő ember arcára mosolyt varázsolt. ■

*Cristina Ișvan
a Speranța TV és a
Radio Vocea Speranței
főszerkesztője.*

Bartha Sándor

Élni kellene

Roppant madárként suhan felénk,
s elszáll mellettünk
a végtelen és mégis véges idő.
Évek, napok, pillanatok illannak el.
Szavak, mosolyok, szerelmek szállnak tova.
Fények sötétülnek, csillagok hullnak,
Nap sugarát nyeli el a végtelen köd,
s kiszáradt folyómedrek hirdetik,
hogy elkerülhetetlen a vég.
Ezt suttogja a megcsonkított erdő,
erről dalol a tollavesztett madár.
Ilyen dalba kezdek én is,
és próbálok megszólalni,
mint ódon hegedű,
melynek húrjait por lepte már.
Nincs vonó, mely szólásra bírná
és rezgésre, zsongásra kényszeríthetné lelkét,
nem csendülnek fel égtiszta dallamok sem,
és nem tiszta már az a magas C.
De talán nem is lehet,
mert minden oly hamis.
Mindenre árnyat vet az ember,
mindenbe menekülni próbál,
s mégis minden tőle menekül.
Világúrmeghódító elszántsággal
veszi kezébe gyilkos fegyverét,
s a béke nevében vért ont...
testvére vérét... ó, szegény...
Hisz a röpke élet csak porszem a szélben.
Az évezred is csak egy pillanat.
Az egetverő nagy tettek is csak tökéletlen tévedések,
s a zseni is csak egy balga szenvedő,
aki értetlenül áll, ha értelmesebbel találkozik...
Szomorú látvány...
Talán mégse késő...
Lehet, hogy mégis van csöppnyi remény...
Bár a roppant időmadár csapkodja szárnyát,
s egyre fogy körülöttünk a tiszta levegő,
mégis ébredni kellene,
s egy hatalmas nyújtózkodással
kellene lerázni a láncokat,
az önző béklyót: a gyűlöletet.

S a békét nem kiharcolni,
hanem érezni, élni kellene...
szeressünk... nevéssünk...
Mosolyunk talán tavaszt fakaszt.
S lehet, hogy akkor újra kizöldül az erdő,
s vizet terelhet még a szomjas meder,
színpompás tollazattal illeg-billeg majd a kismadár,
és lehet, hogy megszólal majd a régi hegedű,
s talán tisztább lesz a hangja, mint valaha.
Akkor a fényt is elhagyja az árnyék,
s a nap is áttör minden ködön.
Ó, így kellene élni!
Így, emberek!
Szeressünk..., hogy szerethessenek...

Tárzusi Saul

Kösd össze a helységnevet a megfelelő mondattal, amely tárzusi Saul életének egyik eseményét írja le.

1. **Damaszkusz** Börtönben volt Silással együtt, ahol éjfélkor énekeltek. – Csel 16:25
2. **Antiókhia** Általa Isten meggyógyított egy születésétől fogva sánta férfit. – Csel 14:8-10
3. **Páfusz szigete** Elment, hogy letartóztassa azokat, akik a hit útján jártak. – Csel 9:2
4. **Lisztra** A tanítványokat keresztényeknek nevezték. – Csel 11:26
5. **Ikónium** Az emberek azt hitték Pálról és Barnabásról, hogy istenek. – Csel 14:11
6. **Filippi** Elimás megvakult, mert meg akarta akadályozni, hogy a tisztartó hallja Isten Igéjét. – Csel 13:8
7. **Lisztra** Innen származtak azok az emberek, akik meg akarták kövezni Pált. – Csel 14:19

Alina Chirileanu
a Román Unió
Gyermekosztályának
munkatársa.

Naponta Urammal

Az ó és az új között lépdelve, a lassan elmúló és a beköszöntő év még meg nem írt történelme előtt akarva akaratlanul különleges, nehezen meghatározható érzés kerít hatalmába: öröm és türelmetlenség, kíváncsiság és óvatosság, aggodalom és remény.

Parányságunk és jövevény létünk érzése bennünket – a hit embereit – arra készítteti, hogy a zsolttárossal együtt kijelentsük: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk” (Zsolt 90:12), mivel mulandóságunk eme mérőórája egyre gyorsabban pereg.

Legyen az Új Évben lelki ékünk a biblikus alázat, a szentek béketűrése, pátriárkáink hite, az Úr Jézus Krisztus szeretete és önmegtagadása, és mindazok önfeláldozó lelkülete, akik méltókká tételnek az Ő nevéhez.

Lelki tisztánlátással vessük el a bűnt, és igyekezzünk büntelen életet élni. Engedjük, hogy a türelem, jószág és szeretet életünk részévé váljon. Akkor majd minden tiszta, kedves és jó hírű dolog hittapasztalatunk részévé válik.

Lelki életünk sikeréhez elengedhetetlen, hogy Krisztus valósággá váljon bennünk. Pál apostol tapasztalatát kell átélünk: „Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2:20).

Új év áll előttünk. Elhangzik a mennyei tanács: mondj le mindenről, ami emberi és felszínes az életedben. Légy természetes. Légy hűséges az igazsághoz gondolatban, szavakban és tettekben. Mindenki önmagánál többre tartsa embertársát. Nem szabad elfelejtenünk, hogy erkölcsi természetünket támogatni kell állandó vigyázással és imaélettel.

Ne feledjük, hogy Isten egyházának tisztának és szeplőtlennek kell lennie. Tagjai a menny képviselői. Üdvözítőnk arra vár, hogy kinyilatkoztathassa népe körében kegyelmét és hatalmát. És ne feledjük, hogy Isten, Jézus Krisztus, a mi Urunk által adja meg számunkra a győzelmet (1Kor 15:57).

Isten szolgálatra és üdvösségre hívott el bennünket. Am az üzenetet nem csak hirdetni kell a körülöttünk élőknek, hanem élnünk is kellene. Kérjük a jó Istent, hogy az új évben végezze el mindannyiunkban az üdvösség munkáját.

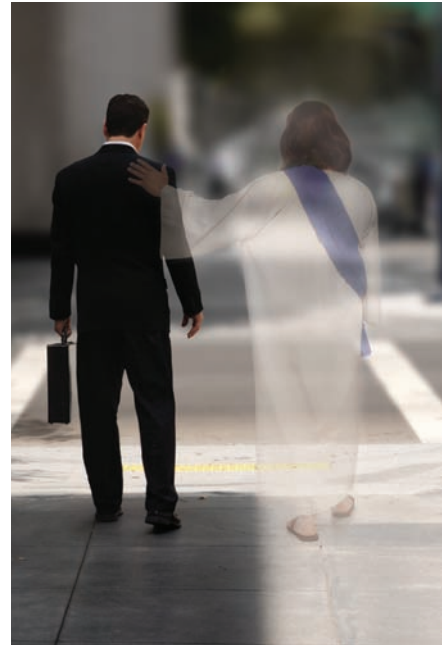
„Isten mindig teremt valamit a... semmiből” – mondta Luther. Ezért készen kell lennünk „semmivé” válni saját szemünkben, hogy Isten tehessen valamit velünk és érettünk. E szent cél elérése érdekében tanácsol Jézus Krisztus: „Tanuljátok meg értőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok” (Mt 11:29).

El kell ismernünk, hogy hitünk kiteljesedéséhez újra fel kell fedoznünk Isten szeretetét. Feltétlenül szükségünk van új tapasztalatokra, a Jézus Krisztus kereszti teljességének és mélységének felfedezésére. És nem másokért, hanem saját magunkért. Jussunk el oda saját életünkben, hogy még jobban megértsük a „Krisztus ti köztetek van, a dicsőségnek ama reménysége” (Kol 1:27) ige jelentőségét.

Lelki tapasztalatunk és azonosulásunk Krisztus mennyei jellemének állandó jelenlétével – a Szentlélek által – olyan tapasztalatok megszerzéséhez fog vezetni, amelyek mellett többször is felszólalt Pál apostol: Krisztus megismerése; az Úr Jézus életünkben munkálkodó szeretetének megismerése és alkalmazása, hogy ez által eljussunk „az Istennek egész teljességéig” (Ef 3:19).

Adja az Úr, hogy ez legyen lelki tapasztalatunk az előttünk álló évben.

Így szól a mennyei bátorítás 2013-ra: „Veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled... Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz!” (Józs 1:5-7) ■

Dumitru Popa
1974–1990 között a
Hetednap Adventista
Egyház Román Unió-
jának az elnöke volt.

Fogadd be a Reménységet az otthonodba!

A Speranța (Reménység) TV vételezési módjai:

- RDS-RCS digitális hálózatban, alapsomag;
Bukarestben: 394-es frekvencia, 76-os pozíció.
- a Digí TV-n és a Focus Sat-on;
- az UPC-Astral Digital hálózatban;
- kábelen, több mint 200 hálózatban,
az ország minden megyéjében;
- az IPTV Dolce Interactiv platformon (Romtele-
com, 707-es kanális);
- közvetlenül műholdról: INTELSAT 10-02,
orbitális pozíció: nyugati 1 fok, 12563 Mhz
frekvencia, polarizáció: függőleges,
symbol rate: 27500, FEC rate: 3/4;
- a Világhálón: www.sperantatv.ro